

Tibetská kniha mrtvých - BARDO THEDOL

Kniha první:

Vzývání Buddhů a Buddhisattvů.

Pokyny pro obřad konajícího: Vzývání Buddhů a Buddhisattvů a příspěvní umírajícímu děje se takto:

Obětuj Trojici vše, co je na darech obětních od umírajícího nebo jeho rodiny, spolu s dary získanými duchovně. A drže v ruce vonné kadidlo, opakuj vroucně následující:

„Ó, vy Buddhové a Buddhisattvové, kteří meškáte v 10-ti směrech zabaveni milosrdenstvím, prozřetelností, božským okem a láskou, vy kteří živoucím bytostem poskytnete ochranu mocí svého milosrdenství, raďte přijít; raďte přijmout tyto získané obětní dary.

Ó, Milosrdní, kteří vlastníte moudrost porozumění, lásku milosrdenství, moc božských skutků a ochraňujete v míře nepomyslitelné! Vy, Milosrdní. N..... odchází z tohoto světa na onen svět. Opouští tento svět. Činí veliký skok. Nemá přátel. Jeho strast je velká. Je bez zastánce, bez ochránce, bez bojovných a věrných sil. Světlo tohoto světa zašlo. Odchází jinam. Vchází do nejhustší tmy. Klesá do příkré propasti. Vchází do samoty džungle. Je pronásledován mocnostmi karmy. Vchází do nekonečného ticha. Je unášen velkým oceánem. Žene ho vítr karmy. Ubírá se směrem, kde nic není pevné. Je napadán velkým rozporem. Je posednut velkým zatemňujícím duchem. Děsí se poslu boha Smrti. Pohotová karma přenáší jej v opětovnou existenci. Nemá síly. Přišel čas, kdy musí jít sám.

Ó, vy Milosrdní, zastaňte se N..... jenž nemá ochrany. Ochraňujte ho! Buďte jeho bojovnými silami a jeho věrnými! Ochraňujte ho před velikou temnotou barda. Odvráťte ho od rudého větru karmy. Odvráťte ho od velikého děsu a hrůz boha Smrti. Vysvobodte ho z dlouhého, úzkého průchodu barda.

Ó, vy Milosrdní, necht' neochabne síla vašeho milosrdenství! Přispějte mu ku pomoci! Nedopustte, aby upadl do běd! Nezapomeňte svých starých slibů a nenechejte ochabnout sílu svého milosrdenství!

Ó, vy Buddhové a Buddhisattvové, nedejte ochabnout vůči němu moc svého milosrdenství. Zachyťte ho udicí své milosti! Nedejte této živé bytosti propadnout moci zlé karmy. Ó, Trojice, ochraňuj ho před strastmi barda!“

Toto promlouvej ve veliké pokoře a víře, sám to opakuj a dej to 3x opakovat všem ostatním (příbuzným) přítomným.

STEZKA DOBRÝCH PŘÁNÍ pro vyváznutí z nebezpečného a úzkého průchodu barda.

1) Ó, vy v 10-ti směrech dlící, Vítězové a vaši synové, Ó, vy oceánu podobné shluky předobrych Vítězů; Pokojní a Hněviví. Ó, vy Guruové a Dévové, a vy Dákiny věrné, propůjčte svého sluchu

pro svou velikou lásku a milosrdenství! Sláva Vám, Ó, shromáždění Guruů a Dákín, svou velkou láskou, ved'te nás po stezce.

2) Až následkem klamu budeme putovat samsárem, kéž nás vedou Guruové jasnou světelnou stezkou soustředěného slyšení, přemýšlení a meditace; kéž zástupy Matek jsou naší ochranou, abychom vyvázli z hrůzyplného úzkého průchodu barda a byli uvedeni do stavu dokonalého osvícení.

3) Až následkem prudkého hněvu budeme putovat samsárem, kéž nás vede Bhagavan Vaira-Sattva jasnou světelnou stezkou zrcadlové moudrosti; kéž Matka Mamaki je naší ochranou, abychom vyvázli z hrůzyplného úzkého průchodu barda a byli uvedeni do stavu dokonalého osvícení.

4) Až následkem velké pýchy poputujeme samsárem, kéž nás vede Bhagavan Ratna-Sambhava jasnou světelnou stezkou moudrosti - rovnosti, kéž Matka s Okem Buddha je naší ochranou, abychom vyvázli z hrůzyplného úzkého průchodu barda a byli uvedeni do stavu dokonalého osvícení.

5) Až následkem připoutanosti budeme putovat samsárem, kéž nás vede Bhagavan Amitabha jasnou světelnou stezkou rozlišující moudrosti; kéž Matka s Bílou Uzdou je naší ochranou, abychom vyvázli z hrůzyplného úzkého průchodu barda a byli uvedeni do stavu dokonalého osvícení.

6) Až následkem velké žárlivosti budeme putovat samsárem, kéž nás vede Bhagavan Amogha-Siddhi jasnou světelnou stezkou vše působící moudrosti; kéž Matka, Věrná Tára, je naší ochranou abychom vyvázli z hrůzyplného úzkého průchodu barda a byli uvedeni do stavu dokonalého osvícení.

7) Až následkem velké netečnosti budeme putovati samsárem, kéž nás vede Bhagavan Vaira-Chana jasnou světelnou stezkou moudré skutečnosti; kéž Matka Velkého Prostoru je naší ochranou, abychom vyvázli z hrůzyplného úzkého průchodu barda a byli uvedeni do stavu dokonalého osvícení.

8) Až následkem velkého klamu budeme putovat samsárem, kéž nás vedou zástupy Bhagavanů Hněvivých jasnou světelnou stezkou odvratu od domnělého strachu, hrůzy a leknutí; kéž zástupy Hněvivých bohyň Prostoru jsou naší ochranou, abychom vyvázli z hrůzyplného úzkého průchodu barda a byli uvedeni do stavu dokonalého osvícení.

9) Až následkem velkých sklonů budeme putovati samsárem, kéž nás vedou Stateční Držitelé Vědění jasnou světelnou stezkou současně zrozené moudrosti, kéž zástupy Matek, Dakíní, jsou naší ochranou, abychom vyvázli z hrůzyplného úzkého průchodu barda a byli uvedeni do stavu dokonalého osvícení

10) Kéž éterické živly nepovstanou jako naši nepřátelé, kéž spatříme říši Modrého Buddha; kéž vodní živly nevyvstanou jako nepřátelé, kéž spatříme říši Bílého Buddha; kéž živly země nepovstanou jako nepřátelé, kéž uvidíme říši Rudého Buddha; kéž vzdušné živly nepovstanou jako nepřátelé, kéž uvidíme říši Zeleného Buddha; kéž živly barev duhy nevyvstanou jako nepřátelé, kéž zjeví se nám všechny Říše Buddhů. Nechť poznáme všechny tóny barda jako naše vlastní tóny, nechť poznáme všechna záření v bardu jako naše vlastní záření; nechť dosáhneme v bardu Tri-Kaje, Zákona Tří!

ZÁKLADNÍ VERŠE ŠESTI BARD.

- 1) Kéž dospěji k Trojici nyní, kdy mi svítá bardo jako místo zrození tím, že se vzdám zahálčivosti, neboť lenošení v životě věřícího neexistuje! Tím, že soustředěně vstoupím do skutečnosti, naslouchajíc, přemýšlejíc a meditujíc; tím, že si na stezce nesu vědění o pravé povaze zjevu a ducha. Kéž v lidském tvaru život nepromarním!
- 2) Ó, kéž nyní, kdy mi bardo snů svítá a zanechávám mrtvolného spánku netečnosti, kéž chápe tyto sny cvičím se v jasném světle podivuhodné proměny; kéž ne jako líné zvíře vysoce si cením splynutí spánku a bdělého prožívání, aby vědění moje zůstalo soustředěním.
- 3) Kéž nyní, kdy mi svítá bardo dhyamy, zanechám rozptýlení a přeludů, kéž můj duch setrvá ve stavu nekonečného soustředěného samadhi, abych jistoty docílil na stupni představivosti i na stupni zdokonalení; abych v meditaci cílevědomě zanechal všech ostatních činů a neupadl v moc omamujících vášní!
- 4) Kéž nyní, kdy mi bardo okamžiku smrti svítá, zanechám příchylnosti a slabosti ku všem světským věcem a soustředím se v prostoru jasných nauk, abych byl schopen plouti do nebeského prostoru Nezrozených, v hodinu, kdy se loučím s tělem z masa krve; kéž poznám, že toto klamné tělo nemá trvání.
- 5) Když nyní, kdy mi bardo zkušenosti svítá, zanechám všech hrůz, strachu a lekání před zjevy, kéž poznám tyto zjevy jako své vlastní myšlenkové tvary, a jako přízraky přechodného stavu. Bylo řečeno: „Nastane čas, kdy bude dosaženo obratu; neboj se zástupů Pokojných a Hněvivých, jsou to tvé vlastní myšlenkové formy!
- 6) Kéž nyní, kdy bardo znovuzrození mi svítá, se držím jediného přání a jsem schopen nastavovat řetěz dobrých skutků opětovaným úsilím, aby brána lůna zůstala uzavřena a odpor zůstal v paměti. Nastala hodina úsilí a čisté lásky; kéž odložím žárlivost a medituji o Guruovi Otci-Matce.
- 7) Ty, jenž odkládáš pomýšlení na blížící se smrt, ty, jenž se věnuješ neužitečným věcem tohoto života, jsi krátkozraký, neboť promarňuješ svou příležitost. Mýlný je tvůj záměr, když se navrátíš z tohoto života s prázdnými rukama; znáš svatou dharmu jako svou pravou potřebu, nechceš se svaté dharmě věnovat alespoň teď?

Velcí odevzdaní adeпти praví:

Neuchováš-li v mysli vybranou nauku svého Gurua, zda nejednáš jako zrádce sebe sama?

STEZKA DOBRÝCH PŘÁNÍ, chránící před strachem v bardu.

- 1) Když hra mého života je u konce, příbuzní z tohoto světa mi nejsou nic platní, zcela sám v bardu putuji. Ó, vy Pokojní a Hněviví Vítězové, rozptylujte temnotu nevědomosti mocí svého milosrdenství.
- 2) Putuji sám, odloučen od milých přátel, podoby mých prázdných myšlenkových tvarů mi zde svítají. Necht' Buddhové způsobí mocí svého božského milosrdenství, aby v bardu nevládly ani strach, ani hrůza.

- 3) Jasně záření 5-ti moudrostí necht' neotřesen a beze strachu poznám jako ze mne pocházející; když přízraky Pokojných a Hněvivých tvarů mi zde svítají, kéž dosáhnu jistoty, nebojácnosti a poznám bardo.
- 4) Když mocí zlé karmy zakusím strast, necht' Vítězové, Pokojní a Hněviví, strast rozptýlí moji, a plně změní skutečnosti, zaznívají jako tisíc hromů; necht' se promění do zvuků učení Mahajana.
- 5) Když bez ochrany sleduji karmické vlivy, utíkám se k Vítězům, Pokojným a Hněvivým, aby mne chránili, když zakouším strast karmickým vlivem sklonů; necht' mi zasvitne blažené samadhi čirého světla.
- 6) Když přijímám nadpřirozené znovuvtělení v Sidpa-Bardu, necht' se v něm neuskuteční ničící zjevení Marovo; dojde-li tam, kam si přeji, necht' nezakouším strach a hrůzu.
- 7) Rozléhá-li se řev divoké zvěře, necht' jest proměněn v posvátné zvuky Golabite; jsem-li pronásledován sněhem, větrem a temnotou, necht' se dívám nebeskýma očima jasné moudrosti.
- 8) Kéž všechny bytosti stejného řádu v bardu obdrží zrození na vyšších úrovních, aniž by na sebe žárlily; je-li mi určeno veliké strádání hladem a žízní, kéž nezakusím hladu a žízně, horka a zimy.
- 9) Když příští rodiče spatřím ve spojení, necht' v nich vidím božskou dvojici, Vítěze, Pokojné a Hněvivé, otce a matku. Dosáhnu-li síly ke zrození ku blahu jiných, necht' obdržím dokonalé tělo, vyznamenané a okrášlené.
- 10) Obdržím-li tělo bytosti mužské, což je lepší, necht' osvobodím všechny, kteří mne vidí a slyší. Necht' zlá karma mne nenásleduje, avšak své zásluhy necht' se rozmnoží a jdou za mnou.
- 11) Ať kdekoliv a kdykoliv se mám zroditi, všude necht' zastihnu Vítěze, Pokojná a Hněvivá božstva, protože jsa zrozen, mohu choditi a mluviti, necht' obdržím nezapomínající intelekt a rozpomenu se na své dřívější životy.
- 12) Ve všech znalostech, necht' jsem schopen mistrovství - pouhým slyšením, přemítáním a viděním; ať na kterémkoliv místě se zrodím, necht' je to místo příznivého zaslíbení. Necht' všechny žijící bytosti jsou vybaveny štěstím!
- 13) Vy, Vítězové, Pokojní a Hněviví, učiňte, abychom my všichni, obrazy vašich těl, vaši přívrženci, trvání vašeho života, hranice vašich říší a odlesk dobroty vašeho božského jména, se všem rovnali vašemu pravému Já.
- 14) Božskou milostí nespočetných, nejvyšš dobrotivých Pokojných a Hněvivých a vlnami darů čisté skutečnosti a vlnami darů cílevědomé oddanosti mysticky věřících, necht' se splní každé přání.

Končí se STEZKA DOBRÝCH PŘÁNÍ, jenž skýtá ochranu před strachem v bardu.

BARDO THEDOL - kniha první

ČIKHAI BARDO a ČENJID BARDO

Tato kniha zemřelého v jeho přechodném stavu staví tvář v tvář skutečnosti a obsahuje Veliké osvobození nasloucháním v posmrtném stavu hlubokému učení o osvobození vědomí pomocí meditace o Pokojných a Hněvivých božstvech.

UCTÍVÁNÍ

Sláva Božskému Dharma-Kajovi, Nepochopitelnému, Neohraničenému Světlu!

Sláva Božskému Sambhoga-Kajovi, Jenž je Lotosy a Pokojnými a Hněvivými božstvy!

Sláva Lotosově -Zrozené inkarnaci Padma-Sambhogy, ochránce všech živoucích bytostí!

Sláva Guruům, Třem Tělům!

ÚVOD

Toto Veliké učení o osvobození nasloucháním propůjčuje věřícím obyčejného rozumu duchovní svobodu, zatím co se nalézají v přechodném stavu. Má tři části: úvod, hlavní obsah a závěr.

Nejdříve by měl být cvičením ovládnut úvod, jímž jsou litanie „Řady vůdců“ za osvobození bytosti. „Řady vůdců“ jsou litanie, které mají vést šťastně člověka tímto životem a posmrtným stavem.

Přemístění principu vědomí.

Nejvyšší intelektu měly by zajisté být vysvobozeny vůdcem, nejsou-li však vysvobozeny, měli by ti, kdož jsou v přechodném okamžiku smrti, cvičit přemístění, jenž samočinně dává osvobození jednoduše tím, že si na ně vzpomeneme.

Věřící prostého rozumu měli by zajisté tímto být osvobozeni; nejsou-li však osvobozeni, měli by pak, zatím co jsou v přechodném stavu během prožívání skutečnosti, dále naslouchat této Veliké nauce o osvobození slyšením. K tomuto by měl věřící zkoumat zprvu příznaky smrti tak, jak se postupně v jeho umírajícím těle objevují, při čemž sleduje vlastní osvobození pozorováním známek symptomů smrti. Jakmile se všechny příznaky smrti v plném počtu dostavily, má provést přemístění, které propůjčuje osvobození při pouhém rozpomenutí se na tento proces.

Čtení Thedolu.

Jestliže přemístění bylo účinně vykonáno, není třeba číst Thedol. Nebylo-li vykonáno účinně, musí být u mrtvého těla Thedol čten přesně a zřetelně. Není-li tu mrtvolý, měl by čtoucí, který má vyložit sílu pravdy, zaujmout lože nebo místo, na něž zemřelý byl zvyklý. Duch zemřelého je vyvolán, čtoucí si jej představí jako přítomného a naslouchajícího, a čte. V té době by nemělo být dovoleno žádnému z příbuzných nebo manželů, aby plakal a naříkal, neboť to není dobré pro zemřelého, je nutno tomu zabránit. Je-li tu tělo, měl by právě v okamžiku, kdy ustalo vydechování, buďto nějaký láma, který byl zemřelému Guruem, nebo někdo stejného náboženství jako zemřelý, a nebo přítel, jemuž zemřelý byl velmi nakloněn, přiblížit své rty k uchu tak, aby se ho nedotýkal a číst tento Veliký Thedol.

Praktické použití Thedolu.

Co se týká Thedolu samotného, můžeme-li přinést velký obětní dar, obětujeme jej k uctění Trojice. Když to možné není, donesme vše, co je možno shromáždit z předmětů, na něž lze naše myšlenky soustředit a vytvoříme v duchu oběť tak neomezenou, jak jen možno a modleme se. Pak má být odříkávána 7x nebo 3x „Stezka dobrých přání“, jenž vzývá o pomoc Buddyha a Bodhisattvy. Na to budiž zřetelně a se správným důrazem přečtena „Stezka dobrých přání, jež

chrání před strachem v bardu“ a „Stezka dobrých přání pro jisté vymanění z nebezpečných osidel barda“ spolu se „Základním slovem barda“.

Potom musí být čten Veliký Thedol buďto 7x nebo 3x, podle případu. Nejdříve nastupuje „Stavění tváří v tvář s příznaky smrti“ tak, jak se v okamžicích smrti objevují, potom použití velkého živoucího připominatele „Stavění tváří v tvář skutečnosti“, zatím co mrtvý je v přechodném stavu, a naposledy „Metody, jež uzavírají brány lůna“, když zemřelý v přechodném stavu hledá nové zrození.

I DÍL BARDO OKAMŽIKU SMRTI.

(Poučení o příznacích smrti nebo-li první stupeň Čikhai Barda: Čiré Prasevřtlo, spatřované v okamžicích smrti)

První stupeň je „Stavění tváří v tvář čirému světlu“ v přechodném okamžiku smrti: mohou v něm být ti, kteří sice mnoho náboženských ponaučení slyšeli, ale přece je nepoznali, anebo ti, kteří poznavše je, přece se s nimi nesjednotili. Avšak všechny třídy lidí, jež praktické nauky přijaly, budou postaveny „tváří v tvář čirému prasevřtlu“ a dosáhnou bez jakéhokoliv přechodného stavu na Veliké Kolmé Stezce Nezrozené Dharma Kaji, jestliže tyto nauky budou u nich použity. Nejlepší je přítomnost učitele, jenž zemřelého vedl a ponaučoval. Jestliže se Guru dostavit nemůže, postačí přítomnost bratra téže nauky, a když ani tento není na blízku, stačí učený muž stejného vyznání, a když žádný z těchto se nemohl dostavit, má někdo, kdo správně a zřetelně čte, toto mnohokrát přečíst. Tím se připamatuje zemřelému to, co již dříve slyšel o „Stavění tváří v tvář“ a on ihned rozpozná prasevřtlo a beze všech pochyb dosáhne osvobození.

Doba užití

Jakmile ustane vydechování, nejde životní síla do nervového centra moudrosti, a to, co je naším vědomím, zažije čiré světlu v jeho původní podstatě. Když potom životní síla je vržena zpět a prchá dolů pravým nebo levým nervem, zasvitne krátce přechodný stav.

Hořejších pokynů se má použít dříve, než životní síla prchla do levého nervu, při čemž nejdříve prochází pupečním nervovým střediskem. Doba pobytu této životní síly trvá tak dlouho, jak dlouho je zde ještě vdechnutí nebo přibližně tak dlouho, kolik je zapotřebí k požití jednoho jídla.

Způsob užití

Když dýchání skoro přestává, lze nevhodněji použítí přemístění, nenastal-li účinek, oslovme zemřelého následovně:

Ó, urozený N..... nyní nadešel čas, kdy hledáš stezku. Tvůj dech hned ustane. Před tím tě tvůj Guru „postavil tváří v tvář“ čirému světlu a ty jsi právě ve stavu, kdy je budeš v jeho skutečnosti prožívat v bardu, v němž všechny věci jsou jako čisté bezoblačné nebe a malý neposkvrněný intelekt jako průsvitné prázdno bez ohraničení a středu. V tomto okamžiku poznej sama sebe a setrvej v tomto stavu. Také já, v této době, „stavím tě tváří v tvář“.

Po přečtení opakuj totéž několikrát do ucha umírajícího, dokonce před tím, kdy vydechování přestává, aby se mu slova vryla do mysli.

Když vydechování skoro přestává, polož umírajícího na pravou stranu do polohy, které se říká „poloha ležícího lva“. Tepny na pravé a levé straně krku musí být stisknuty.

Když umírající usíná anebo ve spaní pokračuje, má se mu ve spánku zabránit, tepny mají být mírně, ale pevně stisknuty. Následkem toho nemůže se životní síla vracet prostředním nervem a vystoupí jistě otvorem bráhmanským. Teď musí být použito skutečného „Stavění tváří v tvář“.

V tomto okamžiku všechny živoucí bytosti spatřují nejdříve bardo Čirého světla skutečnosti, jež je neomylným duchem Dharma-Kaji.

Přestávka mezi ustáním výdechu a ustáním vdechu, je dobou, během které životní síla prodlévá v pro-středním nervu.

Obyčejní lidé to nazývají stavem bezvědomí. Trvání tohoto stavu je neurčité. Závisí od dobré nebo špatné konstituce a stavu nervů a síly. Tento stav trvá dlouhou dobu u těch, kdož měli aspoň trochu praktické zkušenosti v pevném, klidném stavu dhyamy a u těch, kdož mají dobré nervy. Hořejších oslovení zemřelého nutno při „Stavění tváří v tvář“ opakovat tak dlouho, dokud nezačne vytékat nažloutlá tekutina z různých otvorů těla zemřelého.

U těch, kdo vedli špatný život a u lidí slabých nervů, trvá tento stav jenom takový okamžik, co by lusknul prsty. U jiných trvá zase tak dlouho, co by snědl jídlo.

V různých tantrách se praví, že tento stav bezvědomí trvá asi 3,5 dne. Většina ostatních náboženských pojednání vyslovuje se pro 4 dny. Po celou tu dobu má se pokračovat v „Stavění tváří v tvář Čirému světlu“.

Jsme-li při umírání sami schopni zjišťovat u sebe příznaky smrti, máme tohoto vědění použít již dříve. Když umírající sám toho schopen není, tu by měl být přítomen Guru, nebo jeho žák, nebo bratr stejného řádu, který umírajícímu byl blízký, aby mu živě líčil příznaky smrti tak, aby na něj zapůsobily tím, že mu opakuje následující:

„Nastala znamení, že země klesá do vody“.

Když se příznaky smrti dostavily skoro v plném počtu, přiměj umírajícího k následujícímu předsevzetí tím, že mu tichým hlasem říkáš do ucha:

Ó, urozený (nebo je-li to kněz, -ctihodný pane-), nechej se odvrátiti!

Je-li to bratr stejného řádu nebo jiná osoba, volej ho jménem a řekni následující:

Ó, urozený, jelikož to, co se nazývá smrtí, tebe již potkává, rozhodni se takto: Toto je hodina smrti. Ježto беру ze smrti užitek, chci tak jednati ku blahu všech živoucích bytostí, které obývají neohraňčenou rozlohu nebes, abych dosáhnul dokonalého stavu Buddha tím, že se rozhodnu pro lásku a milosrdenství k nim a tím, že celým svým úsilím budu směřovati k Jedinečnému zdokonalení“.

Když svoje myšlenky takto formuješ v té době, kdy Dharma-Kaja čirého světla v posmrtném stavu může být uskutečněna ku blahu všech živoucích bytostí, věz, že jsi v tomto stavu a rozhodni se, abys následovně dosáhl nejvyššího daru stavu Velkého symbolu, ve kterém jsi.

I když toto bardo nemohu chápat, přece je chci znát a ježto v bardu ovládám Veliké tělo sjednocení, chci se projevit v nějaké formě (je to jedno v jaké), jež slouží ku blahu všem bytostem, ať jsou to kterékoliv. Chci sloužit všem žijícím bytostem, jež tu v nekonečném počtu jsou jako hranice nebes.

Mezitím co nerozlučně trváš v tomto předsevzetí, pokus se vzpomenout si na jakékoliv zbožné cvičení, jež jsi byl zvyklý ve svém životě vykonávat.

Když čtoucí toto říká, má přiblížit svoje rty blízko k uchu umírajícího a zřetelně to opakovat a jasně mu to vštípit, aby zamezil jeho myšlenkám třeba jenom na okamžik se odchýlit.

Když vydechování úplně přestalo, ať stiskne pevně nerv spánku, a lámovi nebo osobě vznešenější nebo učenější nežli je čtoucí, ať důrazně přikáže toto:

Ctihodný pane, nyní, kdy zakoušíš Čiré Prasevětlo, pokus se setrvat v tomto stavu, který teď prožíváš.

A také v případě, že je to jiná osoba, má říci ji „Stavění tváří v tvář“ :

Ó, urozený N..... naslouchej: Nyní prožíváš záření Čirého světla Čisté skutečnosti. Poznej ji! Ó, urozený, tvůj nynější intelekt, dle své skutečné podstaty prázdný, neutvářený k nižádnému znaku ani barvě, přirozeně prázdný, je pravou skutečností, nejvyšším dobrem. Tvůj vlastní intelekt, který je nyní prázdnem a přece nelze na něj pohlížet jako na prázdné nic, nýbrž jako na intelekt o sobě, neomezený, zářící, povzbuzující a blažený, je pravým vědomím, nejvyšším dobrotivým Buddhou. Tvoje vlastní vědomí, jež není nijak formované a ve skutečnosti prázdné, a intelekt, zářící a blažený - toto obé je nerozloučeno. Sjednocení obou je stavem Dharma-Kaji, stavem dokonalého osvícení, tvoje vlastní vědomí, zářící, prázdné a neoddělitelné od Velkého Zářícího Těla, nezrozuje se ani neumírá, je neměnným světlem - Buddhou Amitabhhou. Toto vědění stačí poznat prázdnost svého vlastního intelektu jako stav Buddhy a tento mít za vlastní vědomí, což způsobí, že setrváš ve stavu ducha Buddhova.

Opakuj toto zřetelně a jasně 3x nebo dokonce 7x. Toto připamatovává duchu umírajícího, dřívější, během života jeho Guruem konané „Stavění tváří v tvář“. Dále to způsobuje, že nahé vědomí poznáme jako čiré světlo, za třetí, ježto vlastní já takto poznáváme, sjednotíme se trvale s Dharma-Kajou a osvobození je jisté.

POUČENÍ TÝKAJÍCÍ SE DRUHÉHO STUPNĚ ČIKHAI BARDA

DRUHOTNÉ ČIRÉ SVĚTLO SPATŘOVANÉ IHNED PO SMRTI

Takto se poznává Čiré Prasevětlo a dosahuje se osvobození. Obáváme-li se, že Čiré Prasevětlo nebylo poznáno, pak můžeme s jistotou připustit, že zemřelému svítá to, co jmenujeme druhotným

čirým světlem, které začne svítat, když po skončení vydechování uplyne doba poněkud delší, než-li je doba trvání oběda.

Dle dobré nebo špatné karmy dotyčného, uniká životní síla pravým nebo levým nervem a vychází některým z tělesných otvorů. Pak následuje jasný stav ducha.

Trvání stavu Čirého Prasevřtla závisí od dobré nebo špatné nervové soustavy a také od toho, zda bylo dříve konáno cvičení „Stavění tváří v tvář“ či nikoliv.

Když princip vědomí vystoupí z těla, praví sám k sobě: „Jsem mrtev anebo nejsem mrtev?“

Nemůže to určit. Vidí své příbuzné a známé tak, jak byl zvyklý vídat a dokonce slyší nářky. Děsivé karmické preludy se dosud neobjevily. Také ještě nenastoupily hrůzyplné zjevy nebo zážitky, které způsobuje bůh smrti. Této doby musí láma nebo čtoucí použít k poučení.

Vyskytují se věřící stupně pokročilejšího a věřící nižšího stupně představitosti. Je-li někdo pokročilejšího stupně, volej ho třikrát jménem a opakuj opět a opět poučení „Stavění tváří v tvář Čirému Prasevřtlu“. Je-li to někdo, kdo byl na nižším stupni představitosti, předčítej mu úvodní líčení a text meditací o jeho ochranném božstvu a pak řekni:

Ó, ty, jenž jsi ušlechtilého zrození, medituj o svém ochranném božstvu (zde musí čtoucí nazvat božstvo jménem), neodchyluj se, soustřeď svoje myšlenky usilovně na svoje ochranné božstvo. Medituj o něm, jako by bylo zrcadlením měsíce ve vodě, viditelné, ale o sobě neexistující, medituj o něm jako by to byla bytost s hmotným tělem.

Nechť takto čtoucí mluví a důrazně to přikazuje.

Byl-li zemřelý mužem z lidu, řekne:

Medituj o Velkém milosrdném bohu!

Takto poznají s jistotou bardo dokonce i ti, u nichž se nepředpokládá, že je bez pomoci poznají. Osoby, jež za svého života byly sice Guruem stavěny tváří v tvář skutečnosti, ale důkladně se s ním neobeznámily, nemohou samy od sebe poznat toto bardo. Musí jim pomáhat buď Guru nebo bratr stejného náboženství. Dokonce mohou se vyskytnout osoby, jež se sice s učením obeznámily, kteří však úporností choroby, přivodivší smrt, nejsou duchovně schopny, aby odolaly preludům. Také těmto je tato poučení bezpodmínečně nutná. Pak jsou zase jiní lidé, kteří se sice s učením dříve obeznámily, museli však prodělat bídné životní poměry, poněvadž byli věrolomní, nebo že opomenuli poctivě plnit podstatné závazky. Také těm je toto poučení nezbytným.

Jestliže je první stupeň barda dosažen ihned, pak je to nejlepší. Když nikoliv, pak je intelekt probuzen a osvobození je dosaženo použitím tohoto přesného volání do paměti mrtvého, mezi tím co mešká na druhém stupni barda.

Na druhém stupni barda má tělo povahu, kterou nazýváme zdánlivým preludem. Zemřelý neví, zda je mrtev či nikoliv a stav jakési jasnosti přechází přes něho. Když je mrtvý v tomto stavu úspěšně poučován, karma nemůže dále působit a příčinou toho je setkání skutečnosti mateřské se skutečností jejího potomka. Je to jiný obraz pro to, co bylo řečeno už dříve: vědomí o sobě a

vědomí ve mně, pravda a sebepoznání. Na příklad: jako rozptylují temnotu sluneční paprsky, rozptyluje Čiré světlo na stezce moc karmy.

To, co se nazývá druhým stupněm barda, svítá myšlenkovému tělu. Zmatek se vznáší kolem míst, na něž se omezovala jeho činnost. Když je toto zvláštní učení použito, dosáhne svého účelu, neboť ještě nevyvstaly karmické přeludy, a proto zemřelý nemůže ještě být odvrácen od svého cíle, aby dosáhl osvětlení.

II.díl BARDO PROŽÍVÁNÍ SKUTEČNOSTI

Úvodní poučení, týkající se prožívání skutečnosti ve třetím stupni barda, zvaným Čenjid-Bardem, když se zjevují karmické přízraky.

Avšak, i když člověk nepoznává Čiré Prasevětlo, přece však poznává čiré světlo druhého barda a dosáhne osvobození. Když není však osvobozen ani tady, svítá potom to, co se jmenuje třetím bardem, neboli Čenjid - bardem. Na tomto třetím stupni barda počínají se zjevovat karmické přízraky. Je velmi důležité, aby toto veliké „Stavění tváří v tvář Čenjid - bardo“ bylo čteno, neboť má velikou sílu a může velice prospět.

V tomto čase může zemřelý vidět, že se odkládá stranou jeho podíl jídla, tělo že je zbavováno šatu a místo, kde spával, je očišťováno. Může slyšet všechn pláč a nářek svých přátel a příbuzných, a ačkoliv je může vidět a slyšet, jak po něm volají, nemohou oni slyšet, jak on po nich volá, protože nespokojen odejde.

V tomto čase prožíváme zvuky, světla a záření. nahánějí nám hrůzu, děsí nás, lekají a způsobují velikou únavu. V tomto okamžiku musí být použito „Stavění tváří v tvář bardu během prožívání skutečnosti“. Zavolej zemřelého jménem a vysvětli mu přesně a zřetelně následující:

Ó, urozený, naslouchej s veškerou pozorností a neodbočuj, je 6 stupňů barda, totiž :

1. přirozený stav barda v lůně,
2. bardo snového stavu,
3. bardo extatické rovnováhy v hluboké meditaci,
4. bardo okamžiků smrti,
5. bardo během prožívání skutečnosti
6. bardo obráceného procesu příčinné existence.

Toto jest těch šest.

Ó, urozený, proděláváš 3 barda:

- bardo okamžiku smrti,
- bardo kolem prožívání skutečnosti a
- bardo, kdy hledáš nové zrození.

Z těchto tří jsi do včerejška prožil bardo okamžiků smrti. Ačkoliv ti svítalo Čiré světlo skutečnosti, nebyl jsi schopen se jej držet a tak jsi musel putovat sem. Nyní budeš prožívat dvě druhá barda, Čenjid-bardo a Sidpa-bardo.

Věnuj nerušenou pozornost tomu, vůči čemu tě teď stavím tváří v tvář a drž se toho.

Ó, urozený, to, co se jmenuje smrtí, teď nadešlo. Odcházíš z tohoto světa, ale pomni, že nejsi jediným, smrt přichází ke všem! Nelpi z lásky nebo slabosti na tomto životě!! I když na něm ze slabosti ulpíš, nemáš přece sílu, abys v něm zůstal! Nic z toho nevyzískáš, leda bloudění v tomto samsaru! Nelpi na tomto světě, nebuď slabý! Rozpomeň se na vzácnou Trojici!

Ó, urozený, ať tě cokoliv hrozného a strašlivého v Čenjid-bardu potká, nezapomeň těchto slov. Maje jejich smysl v srdci, kráčeš dále, leží v nich podstatné tajemství poznání.

Ó, kéž bych v okamžiku, kdy svítá nejisté prožívání skutečnosti, každé myšlenky bázně, strachu a hrůzy před těmito přízračnými zjevy se zbavil a všechny obrazy, jež se mi objevují, poznal jako zrcadlení mého vlastního vědomí, abych je poznal jako přízraky barda, abych v tomto nejvyšším důležitém okamžiku, kdy mohu dosáhnouti „Velikého konce“, se nebál Pokojných a Hněvivých božstev, totiž mých vlastních myšlenkových forem.

Opakuj tyto verše jasně! Tím, že se rozpomínáš na jejich význam tak často, jak je opakuješ, kráčíš kupředu, ó, urozený. Tím je poznání zajištěno, ať kterékoliv obrazy hrůzy a strachu se zjevují. Nezapomínej podstatného umění, jež v nich leží!

Ó, urozený, když se tvůj dech s tělem loučil, musel jsi zažít záblesk čisté pravdy, mírný, planoucí, zázračný a zářící, úctu vzbuzující, vyhlížející jako fata morgana, jež se vznáší z jara nad krajinou v přerušovaném proudu vibrací. Nedej se tím zastrašit, zaleknout, znepokojit! Je to záření tvé vlastní pravé podstaty! Poznej ji!

Ze středu tohoto záření přichází přirozené znění skutečnosti, rozléhající se jako tisíc hromů, jež rázem hřmí. Je to přirozené znění tvého vlastního, skutečného já! Nedej se tím zastrašit, znepokojit! Tělo, které nyní máš, jmenuje se myšlenkovým tělem sklonů. Ježto nemáš materiálního těla z krve a masa, nechť se děje cokoliv, zvuky, světla nebo záře, nic ti neublíží, jsi neschopen zemřít Stačí úplně, že víš, že tyto preludy jsou tvoje vlastní myšlenkové formy.

Ó, urozený, jestliže nyní poznáváš své vlastní myšlenkové útvary, a ať jsi ve světě lidském prováděl jakoukoliv meditaci nebo zbožná cvičení, nepoznal-li jsi tuto nynější nauku, světla tě zadrží, zvuky ti naženou hrůzu a záření tě poleká. Nemáš-li tohoto nejdůležitějšího klíče k naukám, nejsi schopen poznat zvuky, světla a záření, budeš nucen bloudit v samsaru!

SVÍTÁNÍ POKOJNÝCH BOŽSTEV.

(Prvý až sedmý den)

Poněvadž zemřelý obyčejně musí následkem své karmy procházet existencí v bardu po 49 dnů i vzdor častému „Stavění tváří v tvář“, nutno mu nejdříve zevrubně vysvětlovat denní navštívení a nebezpečí, jež ho potkají, a nad nimiž je mu zvítězit, tak, jak se objevují během prvních sedmi dnů, v nichž Pokojná božstva svítají. První den se počítá od doby, kdy nebožtík obvykle by měl procitnouti ke skutečnosti, že je mrtev a že je na cestě zpět k novému zrození, tedy asi 3,5 dne až 4 dny po smrti.

První den:

Ó, urozený, v posledních 3,5 dnech byl jsi ve mdlobách. Jakmile se z těchto mdlob probereš, začneš myslet: „Co se stalo?“

Jednej tak, abys poznal barda. V tomto čase je celé samsaro v odboji a zjevy, které pak spatřuješ, jsou záření a božstva. Nebesa se jeví temně modré.

Ze střední říše, která se tu jmenuje Rozsévání Semene, zjeví se ti samotný Bhagavan Vairochana, bílý a sedící na lvím trůně, s kolem o 8 loukotích v ruce, objatý matkou nebeského prostoru.

Modré světlo je úhrnem látky, rozpuštěné ve svůj původní prastav. Moudrost Dharma-Dhatu., modře svítící, průsvitná, čarovná, oslňující, vytryskne jakožto Otec-matka ze srdce Vairochana a zasáhne tě tak oslňujícím světlem, že jsi sotva s to na ně hledět.

Současně také vychází kalné, bílé světlo z dévů a zasáhne tvé čelo. Potom následkem moci špatné karmy, vyvolá v tobě strach a hrůzu zázračné, modré světlo Moudrosti Dharma Dhatu., takže budeš chtít před ním prchnout. Pojmeš náklonnost ke kalnému bílému světlu dévů.

Na tomto stupni nesmíš se dát zastrašit božským modrým světlem, jež se objevuje svítící, oslňující a čarovné. Nezalekni se toho! Je to světlo Tathagata, jež je zde Moudrostí Dharma-Dhatu. Vlož do něho svou víru. Věř v něho pevně a modli se k němu, uchovávaje v mysli, že je to světlo, jež vychází ze srdce Bhagavan Vairochana, které ti přichází vstříc v bardu, plném neobyčejných nástrah. Toto světlo je světlem milosti Vairochany.

Nemiluj kalné, bílé světlo dévů! Nepřilni k němu! Nestaň se slabým! Ulpíš-li na něm, poputuješ do sídel Dévů a budeš stažen do vírů šesti lok. To je přerušení, které tě zdrží na cestě k osvobození. Nehleď na ně! Hleď na jasné modré světlo v hluboké víře! Vážně směřuj celým svým myšlením k Vairochany. A odřikávej po mně tuto modlitbu:

„Ach, v samsaru putuji, pro velikou nevědomost. Kéž mne dovede Bhagavan Vairochana na svítící cestu světla Moudrosti Dharma-Dhatu. Kéž je božská matka nekonečného prostoru mojí záštitou, kéž jsem bezpečně a jistě veden hrůzoplýny osidly barda, a kéž jsem převeden do stavu dokonalého Buddha.“

Když se takto modlíš v hluboké a pevné víře, vejdeš do srdce Vairochany. v záři světla duhy a dosáhneš stavu Buddy v Sambhoga-Kaji, v hustě složené střední říši.

Druhý den:

Když bys ale, vzdor „Postavení tváří v tvář“, následkem hněvu nebo ztemnělé karmy, lekl se skvoucího světla a před ním utíkal, nebo kdyby tě přes modlitbu přízraky přepadly, přijmou tě druhého dne nejen Vaira-Sattva a jej provázející božstva, ale i jeho vlastní zlé skutky, které pekla zasluhují.

Pak je „Postavení se tváří v tvář“, při čemž voláme zemřelého jménem, následující:

Ó, urozený, naslouchej soustředěně! Druhého dne čistá forma vody jako bílé světlo v tomto čase zjeví se z tmavomodré východní říše Převládajícího Štěstí Bhagavan Akšobya jakožto Vaira Sattva v barvě modré, maje v ruce pětizubé dorje, sedící na sloním trůně a obejmuv matkou Mamaki v doprovodu Bodhisattvů Kšitigarbhy a Matreyi s ženskými Bodhisattvy Lasamou a Pušpemou. Těchto šest dokonalých božstev se ti zjeví.

Celistvost tvého principu vědomí ve své čisté formě, jež je zrcadlením moudrosti, svítí jako jasné, zářivé bílé světlo ze srdce Vaira Sattvy, Otce-matky, s tak oslňujícím leskem a takovou průsvitností, že se stěží můžeš na ně podívat a padne na tebe. A zakalené, kouřové světlo z pekla svítí vedle světla moudrosti a také tě zasáhne.

Tu dostaneš strach silou hněvu, ulekneš se běloskvoucího světla a chceš před ním utéci. Vznikne u tebe pocit lásky pro zakalené kouřové světlo z pekla. Jednej tak, abys se toho běloskvoucího průsvitného bílého světla nebál! Věž, že je to moudrost. Postav na ni svoji pokornou a opravdovou víru! Je to světlo milosti Bhagavan Vaira Sattvy. Mysli s vírou: „K němu se utíkám!“ a modli se! Je to Bhagavan Vaira Sattva, ten přichází, aby tě přijal a vysvobodil z úzkosti a přízraků barda! Věř tomu, neb je to udice paprsků milosti Vaira Sattvy!

Neměj rád zakaleného kouřového světla z pekla! Je to stezka, která se rozšiřuje, aby tě přijala, pro sílu z mocného hněvu nahromaděné zlé karmy. Necháš-li se strhnout, padneš do světů pekelných a padneš-li tam, protrpíš nesnesitelná muka a je nejisté, kdy z nich zase vyvázneš! Je to přerušení, které tě odvádí od stezky vysvobození. Nehleď na ně a střež se hněvu! Nedej se tím zvábit, nebuď slabý! Věř běloskvoucímu, jasnému, bílému světlu a když srdcem a myslí opravdově směřuješ k Bhagavan Vaira Sattvovi, modli se takto:

„Ach, putuji v samsaru, následkem mocného hněvu. Kéž jsem veden Bhagavan Vaira Sattvou na svítící stezku světla zrcadlové moudrosti. Kéž je božská matka Mamaki mojí záštitou! Kéž jsem bezpečně a jistě veden hrůzyplnými osidly barda, a kéž jsem převeden do stavu dokonalého Buddhy.“

Když takto s hlubokou pokornou vírou se modlíš, vejdeš, zahalen do duhového světla, do srdce Bhagavan Vaira Sattvy. a dosáhneš stavu dokonalého osvětlení v Sambhoga Kaji, ve východní říši, která se jmenuje říše Převládajícího Štěstí.

Třetí den:

Některé osoby, i když jsou takto postaveny tváří v tvář, prchají pro zatemnění špatné karmy a hrdosti i když je zasáhne udice paprsků milosti. Je-li nebožtík jedním z těchto, přichází pak třetí den Bhagavan Ratna Sambhava v doprovodu svých božstev a se světelnou stezkou z lidského světa, aby jej společně přijali.

Když zemřelého voláme opět jménem, děje se „Postavení tváří v tvář“ následovně:

Ó, urozený, naslouchej soustředěně! Třetím dnem vytryskuje pratvar elementů země jako žluté světlo. V tom čase svítí na tebe z Jižní Skvostně Vyzdobené říše Bhagavan Ratna Sambhava, ve žluté barvě, klenot v ruce, sedí na trůnu koní a objatý Sangyay Čanmou. Dva Bodhisattvové, Akaša - Garbha a Samanta Bhadra, provázeni dvěmi ženskými Bodhisattvy, Mahlaimou a

Drupemou, vyzařují ze středu duhového světla. Souhra doteků ve svém pratvaru zasáhne tě jakožto žluté světlo Moudrosti-Rovnosti, oslnivě žluté, zkrášlené hvězdnými světy se satelity a zářícími hvězdnými světy, tak jasně a čistě, že oko ztěžší může na ně patřit. Zároveň s tímto světlem Moudrosti zasáhne tvé srdce také zakalené modravě žluté světlo ze světa lidí.

Potom silou egoismu přepadne tě strach před oslňujícím žlutým světlem a ty chceš před ním utéci. Cítíš se toužebně být přitahován k zakalenému modravě žlutému světlu ze světa lidí.

Neboj se onoho jasného, zářícího, žlutého, průsvitného světla! Věz, že to je moudrost; spolehni se na ni v tomto stavu, v odříkání, opravdově a pokorně. Je to záření tvého vlastního intelektu! I když mu svoji pokoru, svoji víru a svoji motlitbu neprojevíš, přece vejdou božská těla a světlo nerozlučně do tebe a ty dosáhneš osvícení.

Když záření svého vlastního intelektu nepoznáš, mysl si s vírou: „Je to záření milosti Bhagavan Ratna Sambhavy a k němu se utíkám!“ Modli se! Je to udice paprsku milosti Bhagavan Ratna Sambhavy! Věř tomu!

Nemiluj ono kalné, modravě žluté světlo ze světa lidí. Je to stezka nahromaděných náklonností tvého egoismu, který tě tu přijímá. Když se jím necháš zvábit, zrodíš se ve světě lidí a budeš muset trpět zrození, stárnutí, nemoc a smrt, bez možnosti vyváznutí z tohoto bahna světského bytí. Je to přerušení, které tě na stezce k osvobození zdrží. Nevšímej si proto tohoto světla, vzdej se egoismu, vzdej se náklonnosti, nedej se jimi zvábit, nebuď slabý! Jednej tak, abys se spolehnul na ono jasné, oslňující světlo. Řid' své opravdové myšlení cílevědomě na Bhagavan Ratna Sambhavu a modli se:

„Ach, v samsaru putuji silou mocného egoismu! Kéž bych byl uveden Bhagavan Ratna Sambhavou na zářící stezku světla Moudrosti-Rovnosti. Kéž je božská matka Ona s Okem Buddhy, mojí záštitou, kéž jsem jistě a bezpečně veden hrůzoplými osidly barda a převeden do stavu dokonalého osvícení!“

Když se takto s hlubokou pokorou a vírou pomodlíš, vejdeš do srdce Bhagavan Ratna Sambhavy, božského Otce-matky v záři světla duhy a dosáhneš osvícení v Sambhoga-Kaji, Jižní Skvostně Vyzdobené říši.

Čtvrtý den:

Postavení takto „Tvář v tvář“ dosáhneme osvobození, byť byly naše duchovní schopnosti jakkoli slabý-mi. Přesto se vyskytují lidé, kteří postavení tvář v tvář si vytvořili tolik zlé karma, neplnili slibů nebo jimž úděl pro vyšší vývoj schází.

Jejich zatemnění a špatná karma, lakomství a žádostivost, vytvoří hrůzy zvuku a záření, takže prchají. Náleží-li někdo k této třídě, bude i tento přijat čtvrtého dne Bhagavan Amitabhau. s božstvy jej doprovázejícími a stezkou z Preta-Loky, kterou vytváří lakomství a připoutanost. Opět se děje „Po-stavení tvář v tvář“, s voláním jména zemřelého a sice následovně:

Ó, urozený, naslouchej soustředění! Čtvrtého dne svítí červené světlo, které je pratvarem elementu ohně. V tom čase svítí na tebe z Červené Západní Říše Štěstí Bhagavan Buddha Amitabha., v barvě červené, v ruce lotos, sedí na pavím trůně a je objatý Matkou Gekarmo,

zároveň s Bodhisattvy Čenrayiem a Jampalem, doprovázeni ženskými Bodhisattvy Ghirdimou a Alokou. Těchto šest těl osvícení září na tebe ze středu duhy.

Pratvar souhrnu pocitů, jakožto červené světlo Všerozlišující Moudrosti, třpytivě červené, zkráslené hvězdnými světy se satelity, průsvitné, nádherné, oslňující, které vychází ze srdce Otce-Matky Amitabhvy, zasáhne tvé srdce tak zářivě, že stěží můžeš na ně pohledět. Neboj se toho!

Zároveň svítí na tebe kalné červené světlo z Preta-Loky, jež přichází současně se světlem moudrosti. Jednej tak, abys jej nemiloval. Vzdej se připoutanosti a slabosti!

V tom čase se ulekneš oslňujícího červeného světla vlivem připoutanosti a budeš chtít před ním prchnout. Pocítíš lásku k onomu kalnému světlu Preta-Loky. Neboj se nádherného oslňujícího průsvitného, zářícího červeného světla! Když je poznáš jako moudrost a svůj intelekt necháš setrvat ve stavu odříkání, vejdeš do něj nerozlučně a dosáhneš osvícení.

Nepoznáš-li je, myslí: „Jsou to paprsky milosti Bhagavan Amitabhovy. K němu se utíkám!“ Důvěřuj a modli se k němu! Je to udice paprsků milosti Bhagavan Amitabhovy. Pokojně důvěřuj, neutíkej! I kdyby jsi prchal, bude Tě následovat! Neboj se! Nedej se zvábit kalným červeným světlem Preta-Loky! Je to stezka světla, jež pochází z nahromaděných tvých silných připoutaností k samsarické existenci. Přichází, aby tě přijala. Chytneš-li se této, padneš do světa nešťastných duchů a budeš nesnesitelně trpět hladem a žízní. Ztratíš tam možnost dosáhnout osvobození! Ono kalné červené světlo je přerušení, které tě má odvrátit od stezky osvobození. Nepřipoutej se k němu, vzdej se navykých sklonů! Nebuď slabý! důvěřuj jasnému, zářícímu červenému světlu! Spolehnuv cílevědomě na Bhagavan Amitabhu, Otce-Matku, modli se takto:

„Ach, v samsaru putuji mocí připoutanosti! Kéž jsem uveden Bhagavan Amitabhou. na zářící stezku světla Rozlišující Moudrosti! Kéž jest božská matka, Ona s Bílou Uzdou, mojí záštitou, abych bezpečně byl veden nebezpečnými osidly barda a převeden byl do stavu dokonalého osvícení.“

Když se takto pokorně a opravdově modlíš, vejdeš ve světle duhy do srdce božského Otce-Matky, Bhagavan Amitabhvy a dosáhneš osvícení s Sambhoga-Kaji, v Západní Říši, jež se jmenuje Šťastná.

Pátý den:

Je nemožné, abychom tímto nebyli osvobozeni. Přesto putují živoucí bytosti, byť i takto stavěny tváří v tvář, dolů k pátému dni, neboť následkem dlouhého návyku staly se neschopnými vzdát se náklonností, a špatná karma a strašlivá žárlivost vytvořily děs tónů a záření, takže je nemůže zachytit udice paprsků milosti. Je-li někdo jednou z takových živoucích bytostí, tu přichází potom Bhagavan Amogha Siddhi s provázejícími jej božstvy, se světlem a září své milosti, aby jej přijal. A světlo, jež vychází z Asura-Loky, vytvářeno zlou vlastností žárlivosti, přijme ho rovněž. Stavění tváří v tvář, když jsme zemřelého volali jménem, děje se tentokrát takto:

Ó, urozený, naslouchej soustředěně! Pátého dne svítí na tě zelené světlo pratvaru vzduchu. V tomto čase zazáří na tebe ze Zelené severní Říše Úspěšného Konání Nejlepších Činů Bhagavan

Buddha Amogha Siddhi, v barvě zelené, zkřížené dorje maje v ruce, sedě na trůně z harpyjí, nebesa překlenuvším, objatý božskou Matkou Věrnou Demlou, se svými průvodci, dvěma Bodhisattvy, Čagna-Dorjem a Dibpanamselem a dvěma ženskými Bodhisattvy, Gandhemou a Nidhemou. Těchto šest buddhistických tvarů bude na tě svítiti ze středu světla duhy.

Pratvar souhrnu chtění, který jako zelené světlo Všezpůsobující moudrosti září oslnivě zelený, průhledný a svítící a hrůzu vzbuzující, ozdoben hvězdnými světy, jež jsou obklopeny satelity, zářícími hvězdnými světy, které přicházejí ze srdce Otce-Matky Amogha Siddhi, v zelené barvě, zasáhnou tvé srdce tak podivuhodnou jasností, že stěží na ně pohlédneš. Neboj se! Je to síla přirozené moudrosti. Setrvej ve stavu velkého odříkání a nestrannosti!

Vedle toho svítí na tě kalné zelené světlo z Asura-Loky, vytvářené následkem pocitu žárlivosti, přichází zároveň s paprskem moudrosti. Medituj o tom nestranně, ani s příchylností, ani s odporem. Nemiluj je, i když jsi slabých duchovních schopností, neměj je rád!

Na to budeš vlivem žárlivosti polekán oslnujícím zářením zeleného světla a budeš chtít prchnout a pojmeš náklonnost ke kalnému zelenému světlu Asura-loky. Neboj se nádherného a průsvitného zářícího, oslnujícího světla zeleného, nýbrž poznej je jako moudrost, a v onom stavu nechť tvůj intelekt setrvá v odříkání. Nebo si myslí: „Je to udice paprsků milosti Amogha Siddhi, kteráž je Všezpůsobující Moudrostí.“ Věř tomu! Neprchej před ním!

I kdybys před ním prchnul, bude tě nerozlučně od tebe následovat. Neboj se jej. Nemiluj kalného světla Asura-loky. Je to karmická stezka silné žárlivosti, která tě chce pojmout. Necháš-li se zvábit, padneš do Asura-loky a dostaneš se do nesnesitelných béd hádek a válčení. Nenechej se zvábit! Vzdej se svých sklonů! Nebuď slabý! Důvěřuj oslnivému zelenému záření a když celé svoje myšlení cílevědomě soustředíš na Bhagavan Amogha Siddhi, božského Otce-Matku, modli se takto: „Ach, putuji v samsaru, moci silné žárlivosti, kéž jsem veden Bhagavan Amogha Siddhim na zářící stezku světla Všezpůsobující Moudrosti, kéž je božská Matka, Věrná Tára, mojí záštitou, abych bezpečně a jistě veden byl do stavu dokonalého osvícení!“

Když se takto v hluboké víře a oddanosti modlíš, vejdeš v záři světla duhy do srdce božského Otce-Matky Bhagavan Amogha Siddhi a dosáhneš osvícení v Sambhoga-Kaji, Severní Říši Navršených Dobrých Skutků.

Šestý den:

Jsme-li takto na různých stupních „Postavení v tváři v tvář“, měli bychom na některém z nich dojíti poznání, nechť jsou karmické vztahy jakékoliv, a když jsme poznání došli, je nemožné, abychom nebyli osvobozeni. Vzdor tomu může se stát, že člověk, ačkoliv často tímto způsobem, „stavěný tváři v tvář“, vrací se mocí svých zlých činů, protože příliš dlouho žil silné náklonnosti a nebyl přítelem moudrosti, jakož i postrádal čisté lásky k ní. Udice paprsků světla milosti nemůže jej dosáhnout, tak je mu nutno putovat ještě níže, jelikož pocítil hrůzu a děs před světly a zářemi. Pak září na člověka současně všichni božští Otcové-Matky Pěti Řádů se svými družinami. Zároveň svítí na člověka světlo, které vychází ze šesti lok. „Stavění tváři v tvář“, když jsme zemřelého zavolali jménem, je pak následující:

„O, urozený, do včerejška svítlo na tě každé z Pěti Řádu božstev jedno po druhém a ty, ačkoliv stavěn tváří v tvář, nechal jsi se vlivem svých zlých sklonů, zastrašit a jsi doposud tady. Kdybys byl záření Pěti Řádů Moudrosti poznal, jako výron svých vlastností myšlenkových forem, byl bys již dosáhnul osvícení v Sambhoga-Kaja a byl bys vešel do jednoho z Pěti řádů Buddhů ozářen světlem duhy. Nyní se soustředěně dívej.

Přicházejí světla všech Pěti Řádů, jež se tu jmenují Světla Sjednocení Čtyř Moudrostí, aby tě přijala. Chovej se tak, abys je poznal!

Ó, urozený, v tomto šestém dnu svítí na tě čtyři barvy čtyř elementů. V tom čase svítí na tě ze střední říše Rozsévání Semene Buddha Vairochana, božský Otec-Matka, provázen božstvy. Z východní říše Převládajícího Štěstí svítí na tě Buddha Vaira Sattva, božský Otec-Matka, provázen božstvy. Z jižní Skvostně Vyzdobené říše svítí na tě Buddha Ratna Sambhava, božský Otec-Matka, provázen božstvy. Ze šťastné západní říše Nakupených Lotosů svítí na tě Buddha Amitabha., božský Otec-Matka, provázen božstvy. Ze severní říše Zdokonalených Dobrých Skutků svítí na tě právě v tomto okamžiku Buddha Amogha Siddhi, božský Otec-Matka, se svými průvodci, obklopeni světlem duhy.

Ó, urozený, na vnějším kruhu těchto pěti párů Dhyani Buddhů září čtyři Strážci Bran, Hněviví: Vítězný, Ničitel Boha Smrti, Král s Koním Krkem, Urna Nektaru, se čtyřmi ženskými Strážkyněmi Bran: Nositelka Ostnu, Nositelka Smyčky, Nositelka Řetězu, Nositelka Zvonu, spolu s Buddhou Dévů, zvaným Silné Uzpůsobení, s Buddhou lidstva, zvaným Lev Šakyu, s Buddhou zvířecí říše, zvaným Neotřesitelný Lev, s Buddhou prátů, zvaným Ten s Ohnivými Ústy a s Buddhou podsvětí, zvaným Král Pravdy: Osm Otců-Matek, Strážců Bran a Šestero Učitelů Vítězných září též.

Nejvyšší dobrá Matka a nejvyšší dobrý Otec, Velicí Předkové všech Buddhů, Samanta Bhadra a Samanta Bhadra, Božský Otec a Božská Matka, tyto dva září rovněž.

Těchto 42 dokonalých božstev pocházejí z tvého srdce a jsou výtvozem tvé čisté lásky, září na tebe! Poznej je!

Ó, urozený, všechny tyto říše pocházejí jen od tebe samého. Pocházejí z nitra 4 oddělení tvého srdce a připočítáme-li střed, dávají 5 směrů. Vycházejí z nitra a září na tebe. Také božstva odnikud nepřišla. Existovala od věčnosti uvnitř schopností tvého vlastního intelektu. Věz, že jsou takovéto podstaty.

Ó, urozený, míra všech těchto božstev není ani velká, není ani malá, nýbrž poměrná. Mají své ozdoby, své barvy, své pozice a své odznaky, emblémy, jež drží.

Tato božstva tvoří skupiny po pěti párech a každá skupina je obklopena pětinasobným kruhem záře, při čemž mužští bodhisattvové mají účast na povaze Božských Otců a ženští bodhisattvové na povaze Božských Matek.

Veškeré tyto božské konklávy září na tebe v jedné dokonalé konklávě. Jsou to tvoje ochranná božstva. Jako takové je poznej!

Ó, urozený, ze srdce božských Otců a Matek Pěti řádů září na tebe sjednocené světelné paprsky Čtyř Moudrostí zvláště jasně a jemně a zasáhnou tvé srdce.

Na oné zářící stezce svítí modře nádherné hvězdné světy světla, vysílají paprsky Moudrosti Dharma Dhatu sama a každý vypadá jako překlopený Tyrkysový kalich, obklopený stejnými hvězdnými světy menší velikosti, nádherný a oslňující, zářící a průsvitný a každý je nádhernějším

pěti ještě menšími hvězdnými světy, jež jsou obklopeny pěti hvězdicovitými světelnými body stejné povahy, takže ani střed, ani hranice, stezky modrého světla, nezůstanou neokrášleny. Ze srdce Vaira Sattvy. září na tebe bílá světelná stezka Zrcadlové moudrosti, bílá, průsvitná, slavná, oslňující a zastrašující, ještě slavnější světelnými světy, pozůstávajícími z průsvitného a zářícího světla, každý jako Překlopené zrcadlo.

Ze srdce Ratna Sambhavy září na tě žlutá světelná stezka Moudrosti-rovnosti, zkrášlena žlutými hvězdnými světy záření, z nichž každý vypadá jako převrácený Zlatý kalich, obklopený menšími a tyto opět ještě menšími hvězdnými světy.

Ze srdce Amitabhy září na tě průsvitná, jasně červená světelná stezka Rozlišující moudrosti, na které jsou hvězdné světy jako převrácené Kalichy z korálu, jež vysílají paprsky moudrosti zvlášť jasně a oslnivě, každý zkrášlen pěti satelity stejné povahy, jež zkrášlují střed i hranice červené světelné stezky hvězdnými světy a satelity.

Tyto současně září na tvé srdce.

Ó, urozený, vše to je vyzařování tvých intelektuálních schopností. Odnikud nepřišly. Nenechej se jimi přivábit, nebuď slabým, neměj strach, nýbrž setrvej tak, abys nevytvářel myšlenky. V tomto stavu vejdou do tebe všechny tvary a světla a dosáhneš osvícení.

Zelená světelná stezka na tebe nezáří, protože nebyla dokonale vyvinuta moudrost tvého intelektu.

Ó, urozený, toto jsou světla Čtyř Sjednocení Moudrostí, z nichž vychází to, co se nazývá vnitřní stezkou Vaira Sattvy.

Teď si musíš vzpomenout na učení „stavění tváří v tvář“, které jsi obdržel od svého učitele. Když se rozpomeň na smysl toho, poznáš všechna tato světla jako zrcadlení svého vnitřního světla a když je poznáš jako důvěrné přátele, uvěříš v ně a při tomto setkání jim porozumíš tak, jak rozumí syn své matce.

A když uvěříš v neproměnnou podstatu čisté a svaté pravdy, vytvoří se v tobě klidně plynoucí samadhi a když vejdeš do těla dokonale vyvinutého intelektu, dosáhneš osvícení v Sambhoga-Kaja, ze kterého není více návratu.

Ó, urozený, zároveň s moudrostí budou tě také ozařovati nečistá klamná světla šesti lok: kalné bílé světlo Dévů, kalné zelené světlo Asurů, kalné žluté světlo lidského světa, kalné modré světlo zvířecího, kalné červené světlo z Preta-loky a kalné kouřové světlo z pekel. Těchto šest září současně se šesti světly moudrosti. Ty se však nestrachuj a nedej se žádným z nich zlákat, nýbrž setrvej ve stavu prostým myšlenek.

Zalekneš-li se čistého záření moudrosti a budeš zlákan nečistými světly šesti lok, obdržíš v jedné z nich tělo a budeš trpětí bídou samsara a nikdy nebudeš z jeho oceánu vysvobozen, nýbrž budeš v něm kolotat a zakoušet veškeré bolesti.

Ó, urozený, jsi-li někým, jemuž se nedostalo vybraných slov učitele, budeš mít strach před čistým zářením moudrosti a jejími božstvy A v tomto strachu budou tě přitahovat nečisté samsarické věci. Nejednej tak! Pokorně důvěřuj oslňující září moudrosti. Přiměj svého ducha k tomu, aby uvěřil a mysl si: „Milosrdné paprsky Moudrosti Pěti Řádů Buddhy přišly, aby mne z milosrdenství přijaly, k nim se utíkám!“

Když odoláš přitažlivosti klamných světél šesti lok a veškeré své myšlenky upřeš cílevědomě na božské Otce-Matky, Buddhy Pěti Řádů, modli se: „Ach, v samsaru putuji, mocí pěti zhoubných jedů vilnosti, nevědomosti, sobectví a žárlivosti. Kéž jsem uveden Pěti Vítěznými Dobyvateli na jasnou stezku paprsků Čtyř Sjednocených Moudrostí, kéž je Pět Řádů božských Matek mojí ochranou, abych byl zachráněn před nečistými světly šesti lok, abych byl zachráněn před osidly obávaného barda, uveden byl do pěti čistých božských říší.“

Kdo se takto modlí, pozná své vlastní vnitřní světlo a tím dosáhne osvobození v Jednotě s ním. Pokornou vírou dochází prostý věřící k tomu, aby sama sebe poznal a dosáhl osvobození. I ten nejmenší může silou čisté modlitby uzavřít brány šesti lok a když porozumí vlastnímu smyslu Čtyř moudrostí, dosáhne osvobození na úzké stezce pomocí Vaira Sattvy. Takto poznají pravdu, kdo tímto důkladným způsobem stavěni byli „tváří v tvář“, a jsou osvobozeni.

Nejhorší z nejhorších, kdož mají těžkou špatnou karmu, kdož nemají náboženských sklonů a někteří, kdož neplnili slibů, nepoznají pravdu mocí karmických preludů a putují dolů i když jsou pravdě stavěni „tváří v tvář“.

Sedmý den:

Sedmého dne přicházejí božstva Držitelé Vědění ze svatých říší ráje, aby člověka přijala, Zároveň ho přijímá také Stezka světa zvířecího, vytvořena zatemňující vášní a nevědomostí. Tentokrát odbývá se „stavění tváří v tvář“, zatím co zemřelého voláme jménem, následovně:

Ó,urozený, soustředěně naslouchej: Sedmého dne svítí různobarevné záření Očištěných Sklonů. Zároveň tě přijímají božstva Vědění ze svatých říší ráje.

Ze středu kruhu září, obklopen paprsky duhového světla nejvyšší Držitel Vědění. Drží srpovitý nůž a lebku plnou krve, tančí a dělá mudru očarování, při čemž pozdvihuje pravou ruku.

Na východě tohoto kruhu září božstvo Na Zemi Dlíci Držitel Vědění, v bílé barvě, se zářícím usměvavým obličejem, objat bílou Dákiní, božskou Matkou. Drží srpovitý nůž a lebku plnou krve, tančí a dělá mudru očarování, při čemž pozdvihuje pravou ruku.

Na jihu tohoto kruhu září božstvo Držitele Vědění - Ten Jenž Ovládá Trvání Života, v žluté barvě, usměvavý a zářící, objat žlutou Dákiní, božskou Matkou. Drží srpovitý nůž a lebku plnou krve a dělá mudru očarování, při čemž pozdvihuje pravou ruku.

Na západě tohoto kruhu září božstvo Vědění Držící božstvo Velkého Symbolu, v barvě rudé, usměvavé a zářící, objato božskou Matkou, červenou Dákiní. Drží srpovitý nůž a lebku plnou krve, tančí a dělá mudru očarování, při čemž pozdvihuje pravou ruku.

Na severu onoho kruhu září božstvo zvané Seberozestřevší Držitel Vědění, v barvě zelené, s polohněvivým a poloušměvným obličejem, objatý zelenou Dákiní, božskou Matkou. Drží srpovitý nůž a lebku plnou krve, tančí a dělá mudru očarování, při čemž pozdvihuje pravou ruku.

Na vnějším kruhu, kolem těchto Držitelů Vědomí přicházejí nesčetné zástupy: Dákiní Osmi míst, kde se spalují mrtví, Dákiní Čtyř bard, Dákiní Tři míst a Dákiní Třiceti svatých míst - rekové, rekyně, nebeští bojovníci a víru ochraňující božstva, mužská a ženská, každé ozdobeno šesti klenoty z hnátů, mající bubny, trumpety z lidských kostí. tamburíny z lebek, vlajky z gigantických

kůží Rakšasů, vlajky a baldachýny z lidských kůží, v kouři kadidel z lidského sádla, držící nesčetné druhy hudebních nástrojů, jež celé světové systémy hudbou naplňují a přivádějí do vibrace a chvění svými tóny, jež jsou mocné, že mozek omračují - všichni tito přicházejí, různé tančice, aby věrné přijali a nevěrné potrestali.

Ó, urozený, pětibarevné záření Moudrosti Současné s Poznáním Zrozené, jež jest očištěný sklon, chvějící se a oslňující jako barevné nitě, lesknoucí se, zářící a průsvitné, slavné a otřásající, vychází ze srdce pěti hlavních božstev Vědění Držících a zasáhne tvé srdce tak jasně, že je tvůj pohled nesnese.

Vedle paprsků moudrosti září současně kalné modré světlo ze světa zvířecího. Pocítíš, vlivem preludů svých sklonů, úzkost před zářením pěti barev a poněvadž chceš před ním prchnout, cítíš se přitahován ke kalnému světlu ze světa zvířecího. Neboj se pětibarevného záření, ale poznej moudrost jako svou vlastní!

Uprostřed tohoto záření rozléhá se přirozený tón pravdy jako tisíc hromů. Ten přichází jako hřmící ozvěna, při čemž je slyšet „Zabíjejte! Zabíjejte!“ a hrůzu vzbuzující mantra. Neboj se! Neprchej! Nelekej se! Poznej tyto tóny! Přicházejí z intelektuelních schopností tvého vnitřního světla. Nedej se přitáhnout kalným modrým světlem ze světa zvířat! Nebuď slabý! Necháš-li se přitáhnout, upadneš do světa zvířat, kde vládne hloupost a vytrpíš bezmezná muka otroctví, němoty a tuposti. Potrvá dlouho, než opět vyvázneš! Nedej se tím přitáhnout! Důvěřuj jasnému, oslnivému, pětibarevnému záření! Usměni svého ducha cílevědomě k božstvům Vědění Držících Vítězů. Cílevědomě myslí takto: „Tato Vědění Držící božstva, rekové a Dákini, přišla ze Svatých říší ráje, aby mne přijala. Vyzývám je všechny. Ačkoli Pět Řádů Buddyho Tří dob posílalo na mě paprsky své milosti a svého milosrdenství, přece nebyl jsem jimi do dnešního dne zachráněn. Běda bytosti jako jsem já! Necht' mě Vědomí držící nedají hlouběji sejít než sem! Necht' mne drží udici svého milosrdenství a vedou mne do svatých rájů!“

Mysli cílevědomě tímto způsobem a modli se takto: „Ó, Vědění Držící božstva, vyslyšte mne. Vedte mne na stezce mocí své velké lásky. Putuji v samsaru, následkem silných sklonů! Kéž mne uvedou na jasnou světelnou stezku Moudrosti Současné s Poznáním Zrozené zástupy reků, Držitelé Vědomí. Kéž mne ochrání zástupy Matek, Dákini, abych vytržen z hrůzyplných osidel barda byl a uveden do čistých říší ráje.“

Když se takto v hluboké pokoře a víře pomodlíme, není pochyby, že se zrodíme v čistých rajských říších, vejdemo v duhovém světle do srdce Vědění Držících božstev. Také všechny třídy punditů, kteří na tomto stupni dojdou poznání, dosáhnou osvobození, dokonce budou ještě osvobozeni i ti, kdož měli zlé sklony.

Zde končí část Velkého Thedolu., jež pojednává o „Stavění tváří v tvář“ pokojným božstvům ČENJID-BARDA a „Stavění tváří v tvář“ čirému světlu ČIKHAI-BARDA.

SVÍTÁNÍ HNĚVIVÝCH BOŽSTEV

(Den osmý až čtrnáctý)

Úvod:

Nyní je ukázán způsob, jak svítají božstva hněvivá.

V bardu pokojných božstev bylo sedm stupňů osidel. „Stavění tváří v tvář“, na každém stupni mělo přivést zemřelého k tomu, aby na některém z nich došel poznání a byl osvobozen.

Nespočetní budou tímto poznáním osvobozeni; ale ačkoliv nespočetní dosáhnou osvobození tímto způsobem, nebude kolo nevědomosti ani vyčerpáno, ani urychleno, neboť počet žijících bytostí je veliký, zlá karma mocná, zatemnění hustá a sklony trvaly dlouhý čas.

Ačkoliv všichni tak zevrubně jsou „Stavění tváří v tvář“, jest přece převážná většina těch, kteří neosvobození putují dolů.

Proto když ustalo svítání pokojných Vědění Držících božstev, jež člověka vítají, svítá 58 plamenných hněvivých božstev, jež jsou jen obráceným aspektem dřívějších božstev pokojných - dle místa, ze kterého vycházejí; vzdor tomu se jim nevyrovnají.

Toto je bardem hněvivých božstev a ježto budou dolů putující ovlivňováni strachem, hrůzou a bázni, poznání bude nesnadnějším. Intelekt, jenž na samostatnosti nepřibírá, přechází z jednoho stavu bezvědomí do celé řady stavů bezvědomí. Když člověk alespoň přece trochu poznává, je lehčí osvobození. Protože svítáním paprsků, jež způsobují strach, hrůzu a bázeň, je intelekt soustředěně bdělým a uvědomuje si cíl.

Když na tomto stupni člověk nedostihuje tohoto učení, nepomůže mu slyšení náboženských vědomostí, i kdyby jich byl oceán. Vyskytují se dokonce opati a metafysikové, kteří na tomto stupni zbloudí, a protože nedosáhli poznání, putují do samsara.

Obyčejní svěšťtí lidé hrůzou prchají, padají v propasti nešťastných světů a trpí. Ale nejmenší z nejmenších, kdo těmto mystickým Matrajana věří, pozná ihned tato krvežíznivá božstva, jakmile je spatří a setká se s nimi jako s lidskými známými. Bude jim důvěřovat, s nimi se sjednotí a dosáhne osvobození.

Kdo o tomto líčení krvežíznivých božstev meditoval, pokud ještě meškal ve světě lidí, a kdo k jejich uctění a chvále něco podniknul, anebo alespoň viděl jejich malované podoby a postavy, dosáhne, jakmile na tomto stupni svítání božstva spatří, poznání a osvobození. V tom umění to záleží.

Naproti tomu při smrti oněch opatů a metafysiků, kteří zůstali nepoučení ohledně barda, i když by se oddávali náboženským cvičením a chytře vědu vykládali, pokud ještě v lidském světě meškali - neobjeví se žádná fenomenální znamení, jako Duhová záře při spalování mrtvoly nebo relikvie z kostí v popeli. A to proto, protože dokud žili, nikdy neuchovali ve svém srdci mystické nebo esoterní nauky, s opovržením o nich se vyjadřovali a nepoznali zasvěcením božstva mystických nebo esoterních nauk. Když tato pak v bardu svítají, nepoznávají je. Když náhle spatří, co před tím nikdy neviděli, považují to za nepřátelské a tím vznikne v nich pocit odporu a oni klesají do bídných stavů.

Nejmenšího z nejmenších mezi mantrajamickými věřícími nikdy nepodceňujeme, ani o něm nepochybujeme - i když byl velmi hrubých způsobů a nebyl pilný, ani taktní a snad ani nežil dle svých slibů. Čtěme esoterní nauky, jimž věřil. Tím jediné dosáhneme na tomto stupni osvobození. I když skutky toho, kdo takovouto úctu jevil, chutnými nebyly pokud ve světě lidském meškal, přece se při jeho smrti objeví alespoň jeden druh znamení jako duhová záře, kostní obrazy a kostní relikvie; a to proto, poněvadž esoterické nauky mají vibrace daru.

Věřící mystické mantra-jógy obyčejného a vyššího psychického vývoje, kteří v procesech představitosti a zdokonalování meditovali a jádra neboli podstatu manter cvičili, nepotřebují klesat tak hluboko do Čenjid-barda. Jakmile přestali dýchat, jsou uváděni do rajských říší reky, rekyněmi a Držiteli Vědění. Na znamení toho jsou nebesa bezmračná; září duha a slunce. Provází je sladký pach kadidla, hudba v nebesích, kostní relikvie a obraz pohřebních slavností.

Proto je Thedol nezbytný opatům, těm, kdož se drželi disciplíny, učencům, mystikům, kteří neplnili sliby, a všem obyčejným lidem. Avšak ti, kdož meditovali o Velikém zdokonalení a o Velikém symbolu, poznají Jasně světlo v okamžiku smrti a dosáhnou všichni Dharma-kaji a tím čtení Thedolu. nebude jim zapotřebí. Jakmile Jasně světlo v okamžiku smrti poznají, poznají také v Čenjid-bardu zjevení Pokojných a Hněvivých a dosáhnou Sambhoga-kaji; dojdou-li poznání v Sidpa.kaji, dosáhnou Nirmanna-kaji; a ježto se pak zrodí ve vyšších úrovních, setkají se s tímto učením v příštích znovuzrozeních a budou se dále těšit z trvání své karmy.

Proto je tento Thedol naukou, kterou osvobození může být dosaženo bez meditace, naukou, která osvobozuje tím, že se jí naslouchá, naukou, jež uvádí na Tajnou Stezku bytosti se špatnou karmou, naukou, jež okamžitě rozděluje ty, kdož jsou do ni zasvěceni a ty, kdo do ni zasvěceni nejsou, naukou hlubokou, která okamžitě propůjčuje dokonalé osvětlení. Živoucí bytosti, které zasáhne, nemohou více upadati do nešťastných stavů.

Spoj tuto nauku a nauku Thedol, jež spojeny, rovnají se mandele zlaté, posázené tyrkysy.

Když byl takto ukázán nepostradatelný charakter Thedolu., následuje „stavění tváří v tvář“ svítání Hněvivých božstev v bardu.

Osmý den:

Když jsme opět zemřelého zavolali jménem, obraťme se k němu takto:

Ó, urozený, naslouchej soustředěně! Ježto jsi nedosáhl poznání, zatím co na tě zářila Pokojná božstva v hořejším bardu, putoval jsi až sem. Nyní osmého dne budou zářit božstva Hněvivá a krvežíznivá. Jednej tak, abys je poznal! Nerozptyluj se!

Ó, urozený! Velký, slavný Buddha Heruka, temně hnědý o třech hlavách, šesti rukou a se čtyřmi pevně postavenýma nohama, pravý má obličej bílý, levý rudý, prostřední temně hnědý; z jeho těla vycházejí plamenné paprsky; devět široce otevřených očí má strašlivý pohled, obočí cuká jako blesk, vyčnívající zuby blýskají. Ulevuje si zvučnými výkřiky „A-la-la a Ha-ha“ a pronikavými zvuky; rudě žluté vlasy se mu ježí a září, hlavu má zdobenou usušenými lidskými lebkami a symboly slunce a měsíce, černí hadi a syrové lidské hlavy tvoří girlandu kol jeho těla; první pravá ruka drží kolo, střední meč, poslední válečnou sekeru; první z jeho levých rukou drží zvon, střední lidský

skalp, poslední radlici; jeho tělo objímá Matka Buddha Kroti Saurima, Mocná Hněvivá Matka, Protějšek Buddhy Heruka, jenž je vůdcem Hněvivých božstev, mocným vyháněčem d'áblů, strašlivý a mocný. Její pravá ruka obepíná jeho krk a její levá ruka přidrží k jeho ústům rudý pohár naplněný krví, která vydává hrdelní zvuk, jako praskání, řinčení a rachocení, tak hlasitě, jako hrom. Z obou božstev šlehají zářivé plameny moudrosti, jež planou z každého póru těla a v každém z nich je planoucí dorje; obě božstva, jež tu stojí s jedním kolenem ohnutým a s druhým napjatým, na rohatém orlu, pocházejí z tvého vlastního mozku a živě na tebe září. Neboj se toho! Nedej se tím zastrašit! Věz, že toto jest ztělesněním tvého vlastního intelektu. Poněvadž je to tvé vlastní ochranné božstvo, nezalekni se! Neměj úzkost, poněvadž je to ve skutečnosti Bhagavan Vairochana, Otec-Matka. Zároveň s poznáním dosáhneš osvobození; jak je poznáváš, sjednotíš se s ochranným božstvem a dosáhneš osvícení v Sambhoga-kaji.

Devátý den:

Prchá-li však člověk před nimi, přicházejí devátého dne hrůzou a strachem vytvořená krvežíznivá božstva řádu Vaira, aby ho přijala. Potom je „stavění tváří v tvář“ takoveto:

Voláme zemřelého jménem a voláme:

Ó, urozený, naslouchej soustředěně! Bhagavan Vaira-Heruka z krvežíznivého řádu Vaira, temně modrý, se třemi obličejí, šesti rukama a čtyřmi pevně postavenýma nohama. v první pravici drží dorje, ve střední lidský skalp, v poslední válečnou sekeru; v první levici zvon, v prostřední lidský skalp a v poslední radlici; jeho tělo obepíná Matka Vaira Kroti-Šaurima, její pravá ruka obepíná jeho krk a její levice nabízí jeho ústům červený pohár, naplněný krví; přicházejí z východní čtvrti tvého mozku a září na tebe. Neboj se! Nelekej se! Nedej se zastrašit, věz, že běží o ztělesnění tvého vlastního intelektu. Protože je to tvoje vlastní ochranné božstvo, nelekní se! Ve skutečnosti je to Bhagavan Vaira Sattva, Otec-Matka. Uvěř v ně! Poznáš-li je takto, vcházíš ve sjednocení s ochranným božstvem a dosáhneš ihned osvobození.

Desátý den:

Jestliže přece je člověk nepoznává, protože zatemnění následkem zlých skutků jsou příliš velká a hrůzou a strachem před nimi prchá, přicházejí pak desátého dne krvežíznivá božstva řádu Drahokam, aby ho přijala. Pak se děje „stavění tváří v tvář“ tím, že zemřelého voláme jménem, následovně:

Ó, urozený, slyš! Desátého dne přichází krvežíznivé božstvo řádu Drahokam, jménem Ratna-Heruka, barvy žluté, se třemi obličejí, šesti rukama, čtyřmi pevně postavenýma nohama, jehož pravý obličej jest bílý, levý červený, střední temně žlutý, obklopen plameny; v první ze svých šesti rukou drží drahokam, ve střední trojzub, v poslední taktovku; v první levici zvon, ve střední lidský skalp, v poslední trojzub; jeho tělo objímá Matka Ratna Kroti-Šaurima, její pravice obepíná jeho krk a její levice nabízí jeho ústům červený pohár, naplněný krví. Přichází z jižní čtvrti tvého mozku a září na tebe. Neboj se! Nelekní se! Nedej se zastrašit! Poznej je jako ztělesnění tvého vlastního

intelektu, protože jsou to tvá vlastní ochranná božstva, nelekej se! Ve skutečnosti jest to Otec-Matka Bhagavan Ratna-Sambhava. Uvěř v ně! Poznat je a dosáhnout osvobození, jedno je! Tím, že je takto nazýváš a je jako ochranná božstva poznáš, vcházíš ve sjednocení s nimi a dosáhneš osvícení.

Jedenáctý den:

Když přece vzdor takto konanému „stavění tváří v tvář“ vzniká mocí zlých sklonů hrůza a strach a člověk je nepoznává jako ochranná božstva a prchá před nimi, přichází jedenáctého dne krvežíznivý řád Lotosů, aby ho přijal. Na to děje se „stavění tváří v tvář“ tím, že zemřelého voláme jménem, následovně:

Ó, urozený, jedenáctého dne přichází krvežíznivé božstvo řádu Lotosu, nazývané Bhagavan PadmaHeruka, červenavě-černé barvy, se třemi obličejí, šesti rukama a čtyřmi pevně postavenýma nohama; pravý obličej má bílý, levý modrý, střední temně rudý, drží v první pravici ze svých šesti rukou lotos, ve střední trojzub, v poslední kyj; v prvé levici zvon, ve střední lidský skalp, naplněný krví, v poslední bubínek; jeho tělo objímá Matka Padma Kroti-Šaurima, její pravice obepíná jeho krk, levice podává jeho ústům červený pohár naplněný krví; Otec-Matka, sjednocení, přicházejí ze západní čtvrti tvého mozku a září na tebe. Neměj strach! Nelekni se! Nedej se zastrašit! Raduj se! Poznej je jako výtvar tvého vlastního intelektu! Poněvadž jsou tvým vlastním ochranným božstvem, neboj se! Ve skutečnosti je to Otec-Matka Bhagavan Amitabha. Uvěř v ně! Zároveň s poznáním dosáhneš osvobození! Poznáním, že jsou to ochranná božstva, sjednocuješ se s nimi a dosáhneš osvícení!

Dvanáctý den:

Když přes toto „stavění tváří v tvář“ je ještě dále veden zpět následkem špatných sklonů a hrůza a strach povstává, může se státi, že nepoznává a prchá. Potom přicházejí dvanáctého dne krvežíznivá božstva řádu karmického, provázena Korimou, Htamenmou a Wangtšugmou, aby ho přijala. Když člověk nepoznává, vznikne strach. Pak se děje „stavění tváří v tvář“ tak, že zemřelého volíme jménem:

Ó, urozený, dvanáctého dne přichází krvežíznivé božstvo řádu karmického, jménem Karma-Heruka, barvy temně zelené, se třemi obličejí, šesti rukama a čtyřmi pevně postavenýma nohama; pravý obličej bílý, levý červený, střední temně zelený, majestátního zjevu; v prvé pravici šesti rukou drží meč, ve střední trojzub, v poslední kyj; v prvé levici zvon, ve střední lidský skalp, v poslední radlici; jeho tělo objímá Matka Kroti-Šaurima, její pravice objímá jeho krk, levice nabízí jeho ústům červený pohár, sjednoceni jako Otec-Matka, přicházejí ze severní čtvrti tvého mozku a září na tě. Neboj se! Nelekej se! Nedej se zastrašit! Poznej je jako ztělesnění svého vlastního intelektu! Protože jsou to tvoje vlastní ochranná božstva, neměj úzkost! Ve skutečnosti jsou to tvoje Otec-Matka, Bhagavan Amogha Siddhi. Buď pokorným a věř jim a měj je rád! S poznáním

přijde osvobození! Tím, že je poznáš jako ochranná božstva, vcházíš s nimi ve sjednocení a dosáhneš osvětlení. Vyvolenou naukou učitelovou docházíme k tomu, že je poznáváme jako myšlenkové formy, jež prýští z vlastních intelektuelních schopností, když ku příkladu někdo poznává kůži lva jako lví kůži, je osvobozen od strachu; je-li však jen vycpaná lví kůže, my ale ji jako takovou nepoznáváme, vzniká strach; dozvíme-li se však od někoho, že je to pouze lví kůže, budeme zbaveni strachu. Podobně je tomu zde, kde svítají zástupové božstev velikých rozměrů, s velmi silnýma nohama, tak velcí jako nebesa; tu přirozeně vzniká v člověku hrůza a strach. Jakmile je však slyšeno „tváří v tvář stavění“, poznává je člověk jako vlastní ochranná božstva a vlastní myšlenkové formy. Když pak po Mateřském Čirém Světle - na něž jsme zprvu byli zvyklí - je vytvořeno Světlo Sekundární, a Mateřské a Přírůstkové Čiré Světlo se setkají jako dva intimní známí, splynou nerozlučně v jedno a z toho svítá na tě záření sebeosvobuzující; sebeosvětlením a sebepoznáním je člověk osvobozen.

Třináctý den:

Když toto „stavění tváří v tvář“ nemělo úspěchu, padají i dobří lidé na cestě zpět a putují do samsara. Potom přichází osm Hněvivých Kerim a Htamenm, jež mají různé zvířecí hlavy, z tvého vlastního mozku a září na tebe. Potom jť „stavění tváří v tvář“, když jsme zemřelého zavolali jménem, následující:

Ó, urozený, naslouchej soustředěně! Třináctý den přicházejí z východní čtvrti tvého mozku osm Kerim a září na tebe! Neboj se!

Z východu tvého mozku září na tě bílá Kerima, držící v pravici lidskou mrtvolu jako kyj a v levici lidský skalp, naplněný krví. Neměj strachu!

Z jihu žlutá Tserima, jež drží Makara - korouhev, ze severu černá Peteli, jež drží dorje a skalp, plný krve. Ze západu - není uvedena. Z jihovýchodu rudá Pukkase, jež v pravici drží střeva a levicí si je dává do úst, z jihozápadu tmavo zelená Chasmari, její levice drží krví naplněný skalp a její pravice míchá v něm dorjem a pak si majestátně pochutnává, ze severozápadu žlutavě bílá Tsandali, jež utrhuje mrtvole hlavu, její pravice drží srdce a její levice nese mrtvolu k ústům a potom ji pojídá, ze severovýchodu tmavomodrá Smaša, jež rve mrtvole hlavu a potom z ní ujídá, těchto osm Kerim také na tebe září, při čemž obklopují pět krvežiznivých Otců. Přece se však nestrachuj!

Ó, urozený, z kruhu, mimo ně, září na tě osm Htamenm osmi oblastí mozku, z východu tmavohnědá Se Lví Hlavou, ruce na prsou zkřížené, v ústech mrtvolu, potřásajíc hřívou, z jihu rudá S Tygří Hlavou, ruce zkřížené směrem dolů, šklebící se a ukazující chapadla, zírající vypoulenýma očima, ze západu černá S Liščí Hlavou, její pravice drží břitvu a levice střeva, ze kterého jí krev a líže ji, ze severu tmavomodrá Vlkohlavá, její obě ruce trhají mrtvolu a oči vypoulené zírají, z jihovýchodu žlutavě bílá Supohlavá, jež nese na rameni gigantickou lidskou mrtvolu a v ruce drží kostlivce, z jihozápadu temně rudá Mající Hlavu Hřbitovního Ptáka, jež nese na rameni gigantickou mrtvolu, ze severozápadu černá S Hlavou Vrány, její levice nese skalp a

pravice drží meč a jež pojídá srdce a plíce, ze severovýchodu temně modrá Se Soví Hlavou, jež drží dorje v pravici a meč v levici a jí.

Těchto osm Htamanm osmi oblastí, které obklopují také krvežíznivé Otce, a z tvého mozku pocházejí, přicházejí , aby na tebe zářily! Neboj se! Poznej je jako myšlenkové formy vlastních intelektuálních schopností!

Čtrnáctý den:

Ó, urozený, čtrnáctého dne přicházejí čtyři ženské Strážkyně Bran, jež též pocházejí z nitra tvého mozku, aby na tě zářily. Poznávej! Z východní čtvrti tvého mozku září bílá bohyně S tygří Hlavou, držící ostnatou hůl a v levici drží skalp, naplněný krví; z jihu žlutá Svinohlavá, smyčku držící bohyně, ze západu rudá Se Lví Hlavou, železné řetězy držící bohyně a ze severu zelená Hadohlavá , zvon nesoucí bohyně. Tak pocházejí čtyři ženské strážkyně bran též z nitra tvého vlastního mozku a září na tě! Poznej je jako ochranná božstva!

Ó, urozený, na vnějším kruhu těchto třiceti hněvivých božstev přicházejí Heruky, dvacet osm mocných bohyň, jež nesou různé zbraně a pocházejí z nitra tvého vlastního mozku a září na tě. Neboj se! Poznej je jako ochranná božstva! Poznej cokoliv tu září, jako myšlenkové formy svých vlastních intelektuálních schopností! V tomto nejvyšším důležitém čase rozpomeň se na vybrané nauky svého učitele.

Ó, urozený, z východu svítá tmavohnědá Rakšasa, bohyně S Hlavou Yaka, jež drží dorje a lebku a červeně žlutá Brahma, bohyně S Hlavou Hada, držící v ruce lotos a zeleně černá velká bohyně S Hlavou Leoparda, s trojzubcem v ruce; a modrá bohyně S Opičí Hlavou, jež je bohyní vyptávání a drží kolo, a rudá bohyně, panna Se sněžnou Hlavou, s krátkým kopím v ruce; a bílá Medvědohlavá Indra, bohyně, jež pocházejí z nitra východní čtvrti tvého vlastního mozku a září na tě; neboj se toho!

Ó, urozený, z jihu svítá žlutá bohyně rozkoše S Netopýří Hlavou, s břitvou v ruce a rudá Makarohlavá Pokojná bohyně, s urnou v ruce a červená bohyně Amrita S Hlavou Škorpióna, mající lotos v ruce a bílá bohyně Měsíce S Hlavou Luňáka, v ruce dorje a tmavozelená bohyně S Liščí Hlavou, s taktovkou, mávající kyjem a žlutočerná Rakšasí S Tygří Hlavou, držící v ruce lebku naplněnou krví, těchto šest jóginek jihu, které pocházejí z nitra čtvrti tvého vlastního mozku, bude na tě zářit, neboj se toho!

Ó, urozený, ze západu svítá zeleně černá Supohlavá bohyně jedlíků, držící taktovku v ruce a červená bohyně rozkoše S Koní Hlavou, která drží obrovský trup mrtvolky a bílá mocná bohyně S Orlí Hlavou, s kyjem v ruce a žlutá Rakšasí S hlavou Psí, držící v ruce dorje a břitvu, kterou řeže a červená Supohlavá bohyně přání, která míříc drží v ruce luk a šíp a zelená bohyně, ochránitelka bohatství S Hlavou Jelena, držící v ruce uzdu; těchto šest jóginek západu, které pocházejí z nitra západní čtvrti tvého mozku, bude na tě zářiti.

Ó, urozený, ze severu svítají: modrá bohyně větru S Vlčí Hlavou, mávající praporkem a červená bohyně manželky S Hlavou Kozorožce, držící v ruce špičatý kůl a černá bohyně sviní S Hlavou Svině, která drží smyčku mezi tesáky, a červená bohyně hromu S Hlavou Vrány, držící v ruce dětskou mrtvolku a zeleně černá velkonosá bohyně Se Sloní Hlavou, jež drží v ruce velikou

mrtvolu a pije krev z lebky a modrá bohyně vody S Hadí Hlavou, jež drží v ruce hadí smyčku; těchto šest jóginek severu, pocházejících z nitra severní čtvrti tvého vlastního mozku, září na tě, neboj se toho!

Ó, urozený, čtyři, z nitra tvého mozku pocházející jóginky Bran září na tě: od východu černá mystická bohyně S Hlavou Kukačky, držící v ruce železný hák; od žlutá jihu mystická bohyně Se lví Hlavou, se železným řetězem v ruce, od západu - není uvedeno a od severu zelenočerná mystická bohyně S Hadí Hlavou; tyto čtyři bránu střežící jóginky, které pocházejí z nitra mozku, září na tebe.

Ježto těchto dvacet osm mocných bohyň tryská z tělesných sil Ratna Sambhavy, poznej je!

Ó, urozený, pokojná božstva vyvěrají z prázdna Dharma-kaji, poznej je! Ze záření Dharma-kaji vyvěrají božstva hněvivá; poznej je!

Když v době, kdy na tě září padesát osm krvežíznivých božstev, jež pocházejí z tvého vlastního mozku, poznáš je jako záření tvého vlastního intelektu, vejdeš ihned ve stavu sjednocení do těla krvežíznivých a dosáhneš osvícení!

Ó, urozený, když je nepoznáš, a před božstvy strachem prchneš, přemůže tě opět utrpení! Kdo toto neví a má strach před krvežíznivými božstvy, bude polekán, ustrašen a bezmocný. Jeho vlastní myšlenkové formy promění se v klamně zjevy a on putuje do samsara; kdo se však nedá zastrašit a polekat, neputuje do samsara!

Dále těla největších pokojných a hněvivých božstev rovnají se svojí velikostí hranicím nebes; prostřední jsou tak velká, jako hora Meru, nejmenší rovnají se osmnácti tělům tvé vlastní velikosti, na sebe postaveným. Nedej se polekati, nedej se zastrašiti! Když všechny stávající zjevy, které tu svítají jako božské formy a záření, poznáš jako vyzařování svého vlastního intelektu, dosáhneš osvícení hned v okamžiku poznání! Výroku „osvícení dosáhne se v jediném okamžiku“ může tu být použito. Uchováme-li to v mysli, dosáhneme osvícení tím, že se sjednocením vejdemo do záření a kaji (Tě).

Ó, urozený, ať vidíš jakkoli hrozné a děsivé zjevy, poznej je jako své vlastní myšlenkové formy!

Ó, urozený, když toto nepoznáš a bojíš se, září na tě všechna pokojná božstva ve formě Mahakala a všechna božstva hněvivá ve formě Dharma-rajy, boha smrti; a tvoje vlastní formy myšlenkové změní se v přízraky a ty putuješ do samsara!

Ó, urozený, nepoznáme-li svých vlastních myšlenkových forem, i kdybychom se sebelépe vyznali v Písmech - jak v Sútrách, tak v tantrách - i kdybychom se cvičili nábožensky celou kalpu, nedosáhneme osvícení podstatným uměním jediným slovem.

Nepoznáme-li svých myšlenkových forem hned po smrti, vysvitnou v Čenjid-bardu formy Dharma-rajy, boha smrti. Největší tělo Dharma-rajy, boha smrti, jež svojí rozsáhlostí se rovná nebesům, střední hoře Meru a nejmenší osmnácti násobku tvého vlastního těla, přicházejí a naplňují světové systémy. Zjevují se, horním zubem kousající dolní ret, se skelnýma očima, vlasy nahoře na hlavě svázané, s velkými těly, úzkým pasem, majíce v ruce karmickou tabuli záznamů, z jejich úst vycházejí zvuky jako: Bij! Zabij! Lízají mozek, pijí krev, utrývají mrtvolám hlavy, rvou srdce. Tak přicházejí a naplňují světy.

Ó, urozený, když vystávají takové formy myšlenkové a na tě září, neměj strachu! Nedej se také polekati. Ježto tvé nynější tělo jest duchovním tělem karmických sklonů, nemůžeš - i kdyby bylo bito a rozsekáno na kusy - zemřít. Protože ve skutečnosti tvé tělo pozůstává z prázdna, nemusíš mít strachu! Také těla boha smrti jsou výronem tvého vlastního intelektu; nejsou z látky: prázdnota nemůže prázdnu nic učiniti! Za emanacemi tvých vlastních intelektuelních schopností a mimo ně neexistují ve skutečnosti pokojná, hněvivá, krvežíznivá, různohlavá božstva, světla duhy, strašlivé formy boha smrti; o tom není pochybností. Když toto známe, zmizí strach a hrůza, splyneme se stavem jednoty a osvětlení jest dosaženo!

Když tak dojdeš poznání s ochranným božstvem, prokážeš svoji víru a přichylnost, a věříš, že přišla, aby tě vysvobodila z osidel barda, pak mysl: „Béru svoje útočiště k nim!“ Rozpomeň se na vzácnou Trojici, projeviv jí víru a lásku! Nechť je kterékoliv tvým ochranným božstvem, vzpomeň si na ně nyní a volaje je jménem, modli se takto:

„Ach přispěj mně, v bardu putujícímu, ku pomoci. Svou milostí mně pozdvihni, Vzácné, ochranné božstvo.“

Vzývaje svého vlastního učitele jménem, modli se takto:

„Ach, já putuji nyní v bardu, zachraň mne! Ó, nezbavuj mne své milosti!“

Věř také v krvežíznivá božstva a věnuj jim tuto modlitbu:

„Ach, v samsaru putuji, následkem mne přemáhajících přízraků; kéž mne uvedou zástupy Bhagavanů, Pokojných a Hněvivých na světelnou stezku oproštění od hrůz a strachu, kéž mne ochrání zástupy hněvivých bohyň, bohatých prostorem, a zachrání mne z hrůzoplých osidel barda, aby mne uvedla do stavu dokonale osvětlených Buddhů! Sám putuji, odloučen od milých přátel, a prázdne formy mých myšlenek zde se zjevují. Kéž Buddhové moci své milosti nedají vzejíti bázni, hrůze a strachu.

Nechť, když Pět jasných světél moudrosti zde svítí, poznání přijde bez hrůzy a děsu!

Nechť, když božská těla pokojných a hněvivých zde září, jsem prost strachu a poznám bardo!

Nechť, když mocí zlé karmy zkoušíme, ochranná božstva je rozptýlí!

Nechť, když přirozený tón skutečnosti, jako tisíc hromů se rozléhá, tyto se promění ve znění šesti slabik!

Jsa bez ochrany a maje karmě podléhati, snažně prosím Milostivého Slitovníka, aby mne ochránil.

Nechť, až zde budu trpěti strastmi karmických sklonů. svitne mi blaženství jasného světla!

Ať pět elementů nepovstane jako nepřátelé, nýbrž ať spatřím říše pěti řádů Osvícených.“

Přednes takto s vážnou vírou a pokorou svoji modlitbu, čímž všechn strach zmizí a bude dosaženo osvětlení v Sambhoga-kaji beze vsí pochybnosti. Toto je důležité! Opakuj to soustředěně 3x nebo 7x.

Byť by zbývající karma byla sebehorší, není možné, aby nebylo dosaženo osvobození. Když však, přece vše, co bylo na těchto stupních barda učiněno, nebylo poznání dosaženo, bude pak v následujícím zevrubně ukázáno „stavění tváří v tvář“, protože je nebezpečí, že člověk putuje dále do třetího barda, zvaného Sidpa-Bardo.

Závěr:

Je lhostejné, co bylo našim náboženským cvičením. V okamžicích smrti vyvstávají různé klamné přízraky a proto je tento Thedol nepostradatelný. Těm, kdož mnoho meditovali, svítá skutečná pravda ihned, jakmile se tělo a princip vědomí od sebe oddělily. Je důležité získati zkušenosti během života. Ti kdož pravou podstatu svého vlastního bytí poznali, a tím něco zkušeností nabyli, dosáhnou veliké moci během barda okamžiků smrti, když zasvitne Čiré světlo. Také meditace o božstvech mystických cest, mantrických a stupních zdokonalení během života mají veliký vliv, když se zjevují v Čenjid-bardu Pokojné a Hněvivé vise. Jelikož je cvičení se v tomto bardu zvlášť významné, dokonce i během života, drž se jej, čti je, uč se mu nazpaměť, měj je přesně v mysli, čti je pravidelně 3x, tak, aby ti slova a jejich významy byly velmi jasné a sice tak, aby jsi, i kdyby tě sto katů pronásledovalo, nezapomenul těchto slov ani jejich významu!

Je to veliké osvobození sluchem, protože i ti, kteří spáchali pět bezmezných hříchů, budou osvobozeni, když budou slyšet cestou ucha. Proto je čti uprostřed velkých shromáždění! Rozšiřuj je! Jakmile je někdo jedenkrát uslyšel, i když by mu neporozuměl, vzpomene si na ně v přechodném stavu, aniž by mu jediné slovo chybělo, neboť intelekt je tam 9x jasnějším. A tak by mělo býti toto mluveno do uší všech žijících lidí a čteno u podušek nemocných lidí všech a mělo by býti čteno u všech mrtvol; mělo by býti dále rozšiřováno!

Ti, kdo se s touto naukou setkají, jsou skutečně šťastni; mimo ty, kteří získali mnoho zásluh a překonali mnoho zatemnění, je každému nesnadné se s ní setkat. A když se s ní kdo setká, je těžké jí porozumět. Osvobození získáme, nejsme-li nevěřícími, když ji slyšíme. Oceňuj proto vysoce toto učení; je podstatou všech nauk!

SIDPA BARDO

kniha druhá

Toto je „hluboká podstata osvobození slyšením“, jasné stavění tváří v tvář v přechodném stavu, v němž kyne znovuzrození.

Uctívání: Shromážděným božstvům, ochranným božstvům, Guruům, budiž pokorně vzdána čest: kéž udělí osvobození v přechodném stavu!

Úvod: Ve velkém stavu Bardo Thedol bylo vyučováno Bardo zvané Čenjid; a nyní bude živý Upamatovatel obdařen bardem jménem Sidpa.

I.díl - POSMRTNÝ SVĚT

Ponaučení tomu, kdo vykonává obřad: Ačkoliv již dříve v Čenjíd bardu byli uvedeni mocní živí Upamatovatelé, jest přece, nehledě k těm kdož skutečnou pravdu seznali a měli dobrou karmu, poznání nesnadné těm, kteří měli zlou karmu a s tímto se neseznámili, a pro ty, kteří měli zlou karmu a vlivem tohoto napadení jsou strachem a hrůzou. sestupují ke čtrnáctému dni a proto musí býti čteno následující:

Bardové tělo: jeho zrození a jeho schopnosti

Když byla velebena Trojice a vykonána modlitba, která přivolává pomoc Buddhů a Bodhisattvů, zavolej zemřelého jménem a promluv 3x nebo 7x takto:

„Ó, urozený, naslouchej dobře a uchovej v srdci, že zrození v pekelném světě a ve světě dévů a v tomto bardovém těle jest toho druhu, který se zve nadnormálním zrozením.

Skutečně když jsi záření Pokojných a Hněvivých v Čenjíd bardu zažil, ale byl jsi neschopen je poznati, upadl jsi následkem strachu do mdlob na tři a půl dne, a když jsi se z této ztráty vědomí probral, bylo nutno znatele v jeho prastavu vzkřísiti a zářící tělo, které se dřívějšímu tělu podobá, uvolniti. Tantra praví:

S tělem zdánlivě z masa, jenž se dřívějšímu podobá a tomu, jež má býti vytvořeno, vybaven všemi smyslovými schopnostmi a mocí k neobmezenému pohybu. karmické, podivuhodné síly maje, viditelný čistým nebeským zrakům stejné povahy.

Učení jest pak následující:

Poukaz na ono zářivé tělo značí, že budeme míti tělo podobné z masa a krve, dřívějšímu tělu sklonů. Jest vybaveno jistými známkami a krásami zdokonalení jako bytost vysokého určení.

Toto tělo zrozené z přání, jest halucinací myšlenkového útvaru v přechodném stavu a nazývá se tělem přání.

V době, kdy máš býti zrozen jako DÉVA, zjevují se ti vize ze světa dévů; právě tak, kdekoliv máš býti zrozen - ať jako Asura, člověk, zvíře, Preta nebo bytost pekelná - zjevuje se ti vize, odpovídající místu.

Dle toho naznačuje slovo „dříve“, že jsi před tři a půl dnem myslil, že máš stejný druh těla, jako dřívější tělo z masa a krve, které jsi měl v předchozí existenci následkem navyklých sklonů; a slovo „vytvořené“ jest užito tak, protože se ti potom zjevují vize místa tvého budoucího zrození.

Tím vztahuje se výrok „to dřívější a to , jež má býti utvořeno“ celkově na tyto, tj. na ono právě odložené tělo z masa a na tělo z masa, jež má býti při novém zrození přijato.

Nesleduj nyní vize, jež se ti zjevují! Nedej se přitáhnouti! Nebuď slabý! Zamiluješ-li se následkem slabosti, musíš putovati do šesti lok a zakusíš utrpení!

Donedávna jsi byl neschopen rozpoznati Čenjíd bardo a musel jsi tak hluboko sestoupiti. Když se nyní pevně přidržuješ pravdy, musí tvůj sluch soustředěně setrávat v nicnedělání, nicnedržení, v nezakaleném, prapůvodním jasném prázdňovém stavu tvého intelektu, k němuž tě tvůj guru vedl.

Tak dosáhneš osvobození, aniž bys vstoupil do Brány Lůna. Jsi-li však neschopen sebe znáti, pak medituj o svém ochranném božstvu a o svém učiteli, ať je to kdokoliv, ve stavu veliké přichylnosti

a pokorné důvěry, tak jako by zastiňovali korunu tvé hlavy. Toto má veliký význam. Nedej se odvrátiti!

Pokyny pro toho, kdo koná obřad. Takto promlouvej a když poznání z toho vzejde. jest osvobození dosaženo, aniž by bylo nutno putovati do šesti lok. Když přece jest následkem špatné karmy poznání ztíženo, promlouvej pak, jak následuje:

„Ó. urozený, neslouchej opět: vybaven všemi smyslovými schopnostmi a mocí neomezeného pohybu značí, že třeba bys byl za života nevidoucí, hluchý, chromý, přece na této posmrtné úrovni budou tvé oči spatřovati formy, uši slyšeti tóny a všechny tvé ostatní smyslové orgány budou nezeslabeny, velmi ostré a úplné. Proto mluví se o bardovém těle jako o „vybaveném všemi smyslovými schopnostmi“. Onen druh existence, ve kterém se nyní nacházíš, jest známkou toho, že jsi zemřel a že putuješ v bardu. Jednej tak, abys věděl! Vzpomeň si na učení!

Ó, urozený, „neomezený pohyb“ značí, že tvé nynější tělo, protože je tělem přání, od doby, kdy tvůj intelekt se odloučil od svého místa, není tělem z hrubé látky, takže máš nyní moc procházeti skalními masivy, vraty, zemí, domy a dokonce horou Meru bez překážek. Vyjímaje Buddhagaja a mateřské lůno, můžeš nyní nerušeně procházeti i Králem Hor, horou Meru, přímo i pozpátku. I to jest známkou toho, že putuješ v Sidpa-bardu. Vzpomeň si na učení tvého učitele a modli se k Milosrdnému bohu!

Ó, urozený, ty vskutku jsi vybaven silou změnit svou podstatu, velikost i číslo, což není však plodem nějakého samadhi, nýbrž silou, jež ti přišla přirozeně a proto jest to charakter karmické moci. Jsi schopen projíti v jediném okamžiku čtyřmi kontinenty kolem hory Meru. Anebo se můžeš objeviti neprodleně na každém místě, kde si přeješ. Je v tvé moci se zjevit tam v čase, jaký má zapotřebí člověk k natažení ruky. Avšak nepřej si těchto mámivých sil, sil změn formy - nežádej si jich; žádná z těchto sil není ti odepřena, chceš-li se jimi pochlubiti. Schopnost je vypěstovati jest v tobě. Toto věz a modli se k svému učiteli.

Ó, urozený, „čistým nebeským zrakům stejné povahy viditelný“ značí, že bytosti stejné povahy nebo stejné konstituce nebo stejného stupně vědění v přechodném stavu vzájemně se vidí. Na příklad se vidí vzájemně bytosti takové, jež jsou určeny, aby se zrodily mezi dévy. Nezahleď se do těch, jež vidíš, nýbrž medituj o Milosrdném.

„Čistým nebeským zrakům viditelný“ značí, že dévové, kteří se zrodili následkem zásluh, viditelní jsou čistým nebeským zrakům těch, kdož cvičí dhyanu. Tito je budou viděti, když duchové jsou na ně soustředěni. Někdy může se státi, že jsou odvráceni a nevidí je.

Známky existence v přechodném stavu

Ó, urozený, majitel onoho druhu těla uvidí místa, která před tím znal na pozemské úrovni a příbuzné, jak je vidíme ve snu.

Vidíš příbuzné a mluvíš na ně, nedostáváš však odpověď. Když svoji rodinu vidíš plakat, myslíš si: „Jsem mrtev, co mám dělat?“ Pocítíš strast, zrovna jako ryba, která je z vody vyhozená na řezavé

uhlí..Takovouto strast nyní zažiješ. Ale nijak ti teď nepomáhá, že se cítíš nešťastným. Máš-li božského guru, modli se k němu! Modli se k ochrannému božstvu, k Milosrdnému! I když budeš lpěti na svých příbuzných a přátelích, nic ti to nepomůže. Tedy na nich nelpi, modli se k milosrdnému bohu, pak nepoznáš soužení, strach a hrůzy.

Ó, urozený, hnán věčně se pohybujícím větrem karmy sem a tam, svým intelektem, jako pírkem hnané větrem, bez přestání a nedobrovolně putuješ dokola! Všem kdož pláče, říkáš: „Jsem tu, neplačte!“ Poněvadž tě však neslyší, říkáš si: „Jsem mrtev!“ A zase se v této době cítíš velice bídným! Nebuď takto ubohým!

Bude zde šedé, soumravné světlo, jak v noci, tak ve dne a za všech dob. V tomto druhu přechodného stavu budeš prodlévati buďto jeden, dva, tři, čtyři, pět, šest nebo sedm týdnů, až do čtyřicátého devátého dne. Praví se, že bída Sidpa barda je obvykle prožívána dvacet dva dnů, ale následkem rozhodujícího vlivu karmy, nelze udati určitého období s jistotou.

Ó,urozený, asi v této době dále tě požene prudký vítr karmy, který je strašný a těžko snesitelný, zezadu strašlivými nárazy. Neboj se toho! Jest to tvé vlastní šálení! Hustá strašidelná temnota je trvale před tebou a z jejího středu přicházejí hrůzy vzbuzující výkřiky jako: „Bij! Zabij!“ a podobné hrozby. Neboj se jich!

V jiných případech, u lidí s velmi špatnou karmou, vyřázejí karmicky vytvořené, maso požírající Rakšasové, nesoucí různé zbraně, křik: „Bij! Zabij!“ Způsobují strašlivý hluk; ženou se na člověka jako o závod. Také svítají šálení, pronásledování hroznými šelmami, sněhu, deště, tmy, větrů, pronásledování mnoha lidmi, zvuků, padajících hor a zlostně vzkypělých moří a hukot ohně a běsnících vichrů.

Zděšení prcháme před těmito zvuky. Ale cesta je zahrazena třemi strašlivými propastmi - bílou, černou a červenou. Vzbuzují hrůzu svou hloubkou a člověku se zdá, jako by měl do nich padnouti.

Ó, urozený, nejsou to ve skutečnosti žádné propasti, jsou to hněv, vilnost a nevědomost.

Věz, že jest to Sidpa bardo. Volej Milosrdného jménem a modli se vážně takto: „Ó, milosrdný bože, můj guru a vzácná Trojice, nedopusťte, abych (jmenuj se jménem) do nešťastných světů upadl!“ Jednej tak, abys nezapomenu!

Jiní, kteří nashromáždili zásluhy a vážně se věnovali náboženství, zažívají různé nadšené radosti a štěstí a blaho plnou měrou. Neastrální bytosti však, jež si ani zásluh nezískaly, ani nevytvořily špatnou karmu, nezažívají ani radosti, ani utrpení, nýbrž druh bezbarvé stupidity a lhostejnosti. Ó, urozený, ať jakékoliv nadšení radosti bys prožíval, nenechej se přitáhnouti! Mysli: „Guru a Trojice, nechť jsou velebeni!“ Vzdej se všeho bláznění a žádosti!

Kdybys neprožíval ani radost, ani bolest, nýbrž jen lhostejnost, nechej svůj intelekt setrvati v nerušeném stavu meditace o Velkém Symbolu, aniž bys myslil, že medituješ. Toto je důležité.

Ó, urozený, v tomto čase prodlíš krátkou dobu na předmostích, v chrámech, u stupňů osmi druhů; nejsi však schopen dlouho tam zůstat, neboť tvůj intelekt byl od tvého pozemského těla odloučen. Následkem tvé neschopnosti déle prodlévati často se cítíš znepokojen a mučen. Mnohdy jest tvůj duch zakalen, mnohdy roztržitý a bez souvislostí. Potom tě napadne: „Ach, jsem mrtev, co mám dělat?“ A touto myšlenkou se duch zarmoutí; tvé srdce pocítí zamrazení a zakusí nekonečnou

bědu soužení. Poněvadž nemůžeš prodlévati na žádném místě a cítíš se nucen jíti dále, nemysli na různé věci, nýbrž nechávej setrvati intelekt v jeho vlastním prastavu.

Co se týče potravy, můžeš přijmouti jen to, co jest ti podáno. Co se týče přátel v tomto čase, nevíme o tom nic určitého.

Toto jsou známky putování duchového těla v Sidpa bardu. V tom čase závisí štěstí a strast od karmy.

Vidíš svůj dům, služebnictvo, příbuzné a mrtvolu a myslíš: „Nyní jsem mrtev, co mám dělat?“ Tísněně žalem, myslíš: „Ach, co bych dal za to, kdybych mohl míti tělo!“ A s touto myšlenkou putuješ sem a tam a hledáš tělo.

Mohl bys do svého mrtvého těla devět krát sice znovu vstoupit, ale ježto jsi dlouho prodléval v Čenjid bardu, ono zatím zmrzlo (je-li zima), rozpadlo se (je-li léto), anebo je hodili do vody nebo dali ptákům a šelmám. Ježto nemáš žádného místa, do kterého bys vešel, jsi nespokojen a máš pocit, že jsi vtěsnán do skalín a trhlin mezi skalami a balvany. Prožití této strasti dostavuje se v přechodném stavu, když člověk hledá znovuzrození. I když tělo hledáš, nezískáš nic jiného, než trampotu. Vzdej se přání po těle a dovol svému duchu setrvati ve stavu odříkání a jednej tak, abys v něm mohl setrvávati.

Jsme-li takto stavěni tváří v tvář, dosáhneme osvobození v bardu.

SOUD

Pokyny pro obřad konajícího: Přes to vše může se státi, že vlivem špatné karmy, člověk ani ted' nedojde poznání. Zavolej zemřelého jménem a mluv:

Ó, urozený (jmenuj ho), naslouchej! Tvé utrpení pochází od tvé karmy. Nikdo jiný tím není vinen; tvou vlastní karmou je to způsobeno! Modli se opravdově ke Vzácné Trojici; to tě ochrání. Když se nepomodlíš a nevíš, jak meditovati o Velkém Symbolu nebo o některém ochranném božstvu, tu přichází dobrý Génus, který současně s tebou byl zrozen a sečte tvé dobré skutky bílými kaménky a Génus zlý, který současně byl s tebou zrozen a sečte tvé špatné skutky černými kaménky. Budeš ustrašen, zaražen a polekán, budeš se třásti a pokusíš se lhát, tím že řekneš: „Nespáchal jsem nic špatného.“

Pak řekne bůh smrti: „Zeptáme se zrcadla karmy.“ Při tom pohlédne do zrcadla, ve kterém se odráží každý dobrý a zlý čin. Lež nepomůže.

Pak jedna z furií boha smrti otočí kolem tvého krku provaz a táhne tě; odřeže ti hlavu, vyrve ti srdce a střeva, vysaje tvůj mozek, pije tvou krev, jí tvé maso a hryže na tvých kostech. Ty však jsi neschopen zemřít. I když tvé tělo jest roztrháno na kusy, zase se zhojí. Opakované rozsekávání způsobuje hroznou bolest a muka.

Ani v době, kdy se počítají kaménky, nedej se zastrašiti, nedej se polekati! Nelži a neboj se boha smrti!

Ježto tvé tělo jest tělo duchovní, nemůže zemřít i když je stínáno a čtvrceno. Tvé tělo má ve skutečnosti povahu prázdna; proto se nemusíš strachovati! Bohové smrti jsou tvé vlastní

halucinace. Tvoje tělo žádostí jest tělem sklonů a prázdné. Prázdnou nemůže prázdnou ničeho učiniti; co jest bez vlastností, nemůže tomu, co jest bez vlastností nic učiniti.

Ve skutečnosti není mimo nás věcí, jako jest bůh smrti nebo Bůh nebo démon, nebo býkohlavý bůh smrti. Jednej tak, abys to poznal!

Jednej nyní tak, abys poznal, že jsi v bardu, medituj o samadhi Velkého Symbolu. Když nevíš jak se medituje, pak jednoduše analyzuj pečlivě pravou povahu toho, co tě leká. Ve skutečnosti toho není a nemá to tvaru; jest to prázdnou - Dharma kaja.

Ono prázdnou není dle své podstaty prázdnou ničeho, nýbrž prázdnou, jehož pravou podstatou se cítíš zstrašen a před níž tvůj intelekt zdá se býti jasným a zářivějším. Jest to sestavení ducha Sambhoga kaji.

Ve stavu, ve kterém se nyní nacházíš, zakusíš s nesnesitelnou intenzitou prázdnou a jas, prázdnou jasné dle podstaty a jas prázdný dle podstaty a jas neodlučitelný od prázdnou; je to stav praintelektu Adi kaja. A síla jeho září nerušeně a všude, jest to Nirmána kaja.

Ó, urozený, soustředěně mne poslouchej! Jednoduše, tím, že poznáš čtyři kaje, dosáhneš určitě dokonalého osvobození v každém z nich. Nebuď roztržitý! Zde jest hranice mezi Buddhy a živými bytostmi. Tento okamžik jest velmi významný; budeš-li nyní roztržitý, budeš potřebovati nespočetně věky času, abys vyváznu z bahna strasti.

Výrok, jehož pravdivost je nyní na místě, zní:

„V jediném okamžiku času vytvoří se zřetelně rozlišení; v jediném okamžiku času dosáhne se dokonalého osvícení.“

Až do tohoto okamžiku svítala ti všechna tato barda a přece jsi nepoznal, poněvadž jsi byl roztržitý. Proto jsi zažil všechnen ten strach a hrůzu. Jestliže i nyní jsi roztržitý, prasknou opatě božského milosrdenství milosrdných očí a ty půjdeš k místu, z kterého okamžité osvobození není možné! Proto buď opatrný! I když jsi do nynějška nepoznal, ačkoliv, tváří v tvář stavění, poznáš nyní a zde dosáhneš osvobození.

Pokyny pro obřad konajícího: Je-li to nevzdělaný sedlák, který neví jak meditovati, řekni mu toto:

„Ó, urozený, když nevíš jak meditovati, jednej tak, abys Milosrdného poznal, Sanhg Dharmu a Buddhu, a modli se. Mysli na všechny ty strachy a fantomy, jako na svá vlastní ochranná božstva nebo Milosrdného. Připamatuj si své mystické jméno, které ti bylo dáno v době tvého svatého zasvěcení, dokud jsi byl člověkem a na jméno tvého učitele a řekni je spravedlivému králi bohu smrti. I když spadneš do propasti, nezraníš se! Uvaruj se strachu a lekání!“

VŠE URČUJÍCÍ VLIV MYŠLENKY

Pokyny pro obřad konajícího : Toto řekni, neboť při takovémto „stavění tváří v tvář“ mělo býti osvobození dosaženo. Možná však, osvobození ani po tomto „stavění tváří v tvář“ nebude dosaženo a poněvadž je důležité pokračovati vážně a vytrvale, volej zemřelého opět jménem a mluv následovně:

„Ó, urozený, tvoje nynější zážitky jsou složeny z okamžitých radostí a následuje po nich soužení, tak jako za sebou následují napjaté a uvolněné pohyby praku. Nelpi ani v nejmenším na radostech, a nebuď nespokojen když trpíš!

Máš-li se zroditi na vyšší úrovni, zasvitne ti vidění vyšší úrovně. Tvoji žijící příbuzní obětují možná pro tvoje blaho mnoho zvířat, vykonají náboženské obřady a dávají almužnu. Poněvadž tvůj zrak není očištěn, máš sklon hněvati se nad jejich činy a tím zaviniti své zrození v pekle; cokoliv ti činili, chovej se tak, aby v tobě žádná hněvivá myšlenka nemohla vystoupiti a medituj o lásce k nim.

Dále i když pociťuješ, že lpíš na světských statcích, které jsi za sebou nechal, anebo když uvidíš tento svůj majetek v rukou jiných lidí a jimi používán, a když ze slabosti budeš na něm lpěti, nebo na své následovníky se hněvat, pak tento pocit ovlivní rozhodující okamžik takovým způsobem, že i když jsi byl určen zroditi se na vyšších a šťastnějších úrovních, zrodíš se v pekle nebo ve světě nešťastných duchů. Vždyť, byť jsi na zanechaných světských statcích lpěl, nemůžeš jich přece nyní míti a nejsou ti nic platné. Vzdej se své slabosti a zanechej lpění na nich! Odhoď je od sebe a zřekni se jich z plna srdce! Zcela jedno, kdo tvých pozemských statků používá. Neměj pocit lakomství, nýbrž rád se jich zřekni! Mysli, že je obětuješ Vzácné Trojici a svému učiteli a setrvávej v pocitu nelpění, oproštěn od slabosti přání.

Stejně si počínej, když Kamkané Mantra jsou jako pohřební ritus za tebe přednášena nebo když nějaký ritus pro uvolnění od zlé karmy, která by mohla míti za následek zrození v nízkých oblastech bude za tebe vykonán a ty spatříš, že je vykonán nesprávným způsobem, ospale roztržitě a bez zřetele ke slibům, že postrádá čistoty ze strany toho, kdo obřad koná a podobné věci, jež prozrazují lehkomyšlnost a povrchnost. Nic co vidíš, poněvadž jsi karmickou silou předvídání vybaven, nesmí ti uškoditi na víře a přivesti tě k nevěře v náboženství. Můžeš poznati úzkost a strach, všechny černé činy, nenáboženské chování a nesprávně konané rituály! V duchu by jsi si mohl mysliti: „Ach, vskutku, nechávají mne na holičkách.“ Když si toto myslíš, staneš se hlubokou záští nevěřícím, ztrácíš víru, místo abys získal lásku a pokornou důvěru. Toto ovlivní rozhodující okamžik a ty budeš zrozen v některém z lidských stavů.

Takové myšlenky ti velmi uškodí! Ať jakkoli nesprávný je rituál a neslušné chování knězů, kteří tvé pohřební rity vykonávají, myslí si: „Mé vlastní myšlenky jsou asi nečisté. Jak by mohla býti slova Buddhova. nesprávná? Je to zrcadlení skvrny na mém obličejí, jež vidím v zrcadle; mé vlastní myšlenky jsou opravdu nečisté. Co se těchto knězů týče, tak jejich tělem je Sangha, jejich projevem Dharma a v duchu jsou ve skutečnosti Buddhou; k nim se utíkám!“

Jak to myslíš, důvěřuj jim a cvič se v upřímné lásce k nim. Co potom pozůstalí za tebe konají, prospěje ti vždy jen k dobru. Proto má cvičení oné lásky veliký význam. Nezapomeň na to! A zase i kdybys měl býti zrozen v jednom z lidských stavů a světlo onoho bídného stavu na tě zářilo, určí zcela samo nadšení z tvé radosti nad pohledem, jak tvoji příbuzní a následníci vykonávají bílé náboženské rity nesmíšené se zlými skutky a opati a učení knězové věnují se tělem řečí a myšlením výkonu správného a záslužného obřadu, rozhodující okamžik tak, že dokonce i kdybys zasluhoval zrození v nešťastných stavech, způsobeno bude tvé zrození na

úrovních vyšších a šťastnějších. Proto nemáš vytvářeti myšlenky nezbožné, nýbrž nestranně míti vůči všem čistou náklonnost a pokornou víru. Toto je nejvýš důležité. Proto buď obezřelým! Ó, urozený, seber se a vzpamatuj se! Jelikož tvůj nynější intelekt v přechodném stadiu není nic pevného od čeho by závisel, neboť nemá tíhu a trvale se pohybuje, má každá myšlenka, jež ti nyní přichází, ať zbožná nebo bezbožná, velikou moc; nemysli proto na věci bezbožné, ale připomeň si jakékoliv zbožné cvičení; anebo jestliže jsi na takovéto cvičení zvyklý nebyl, pozvedni svou čistou náklonnost a pokornou víru; modli se k Milosrdnému nebo k tvým ochranným božstvům; v plné rozhodnosti modli se tuto modlitbu:

„Ach, putuji sám, odloučen od milovaných přátel, kdy mi prázdna podoba mých vlastních duchovních představ svítá.

Nechť mi Buddhové věnují sílu svého milosrdenství, abych se v bardu nebál, neděsil se ani nelekal!

Když tisíce hromů ve skutečnosti zaznívá, nechť jsou všechny zněním Šesti slabik.

Když karma pokračuje a žádný ochránce zde není, nechť mne chrání Milosrdný; tak se modlím.

Když útrapy karmických sklonů zde zakouším, nechť mne osvětluje záření šťastného čirého světla samadhi.“

Vážná modlitba v této formě jistě tě povede dále; buď dokonale klidný! Nebuď ošálen! Velice důležité je: Když se toto odříká, vyvolává to vzpomínku, lze dosáhnout poznání a osvobození.

SVÍTÁNÍ SVĚTEL ŠESTI LOK

Pokyny pro obřad konajícího: Jestliže přes časté opakování tohoto ponaučení je poznání vlivem zlé karmy nesnadné, přece je užitečné časté opakování těchto“stavění tváří v tvář“. Volej zemřelého ještě jednou jménem a mluv jak následuje:

Ó, urozený, když jsi byl neschopen, abys předešlé pochopil, bude tělo minulého života stále neurčitější a tělo života budoucího stále určitější. Zarmoucen nad tím, myslíš: „Ach, jakou to prodělávám strast! Zcela jedno, jaké tělo přijmu, vzchopím se a budu je hledat!“ Jak tak myslíš, chodíš sem a tam bez přestání a zmaten. Pak září na tě světla Šesti samsarických lok. Světlo místa, na kterém silou karmy máš býti zrozen, září nejzřetelněji.

Ó, urozený, naslouchej! Chceš vědět, co je oněch šest světél? Září zde na tě kalné bílé světlo světa dévů, kalné zelené světlo světa Asurů, kalné žluté světlo ze světa lidí, kalné modré světlo ze světa zvířat, kalné červené světlo ze světa prátů a kouřové světlo ze světa pekelného. V tomto čase má tvé vlastní tělo mocí karmy účast na barvě světla toho místa, ve kterém se máš znovu zroditi.

Ó, urozený, umění tohoto učení je v tomto okamžiku zvláště důležité; ať na tě září světlo kterékoliv, medituj o něm, jakoby to byl Milosrdný; ať z kteréhokoliv místa ono světlo přichází, považuj toto za Milosrdného nebo v Milosrdném existující! Toto je kromobyčejně hluboké umění; zabraňuje zrození! Nebo ať je tvé ochranné božstvo kterékoliv, medituj o formě dlouhou dobu - jako o viditelné, avšak ve skutečnosti přece jen neexistující, jako o formě, vyvolané kouzelníkem. Toto jmenujeme čistou formou klamu. Potom dej představě božstva, počínaje vnějšími obrysy, rozplynouti se, až z něj nezůstane viditelným nic a uveď se do stavu jasnosti a prázdna, jež

nemůžeš vnímat jako něco, a setrvej v tomto stavu malou chvíli! Znovu medituj o Jasném světle! Konej toto střídavě! Na to dovol také svému vlastnímu intelektu, aby se pomalu rozplynul, počínaje vnějšími obrysy.

Kam éter proniká, tam proniká vědomí; kam proniká vědomí, tam proniká Dharma-Kaja. Klidně setrvej v nestvořeném stavu Dharma-Kaji. V tomto stavu bude zabráněno zrození a získáno Dokonalé Osvícení!“

II. Díl POSTUP ZNOVUVTĚLOVÁNÍ

Uzavírání brány lůna

Pokyny pro obřad konajícího:

Když opět následkem velké nedbalosti ve zbožných cvičeních a nedostatkem důvěry člověk rozuměti nemůže, mohou jej přepadnouti přeludy a on putuje k branám lůna. Poučení o uzavírání bran lůna se stane velmi důležitým: zavolej zemřelého jménem a řekni toto:

Ó, urozený, když jsi předešlému neporozuměl, zdá se ti nyní vlivem karmy, že buď vstupuješ nebo že se pohybuješ po rovině nebo že sestupuješ. Medituj o Milosrdném! Vzpamatuješ se! Zasáhnou tě nárazy větrů, ledové bouře, krupobití a temnota a bude se ti zdáti, že jsi pronásledován mnoha lidmi. Když člověk od těchto halucinací prchá, zdá se nevybaveným záslužnou karmou, že prchají do míst strastí; ti kdož záslužnou karmou vybaveni jsou, mají dojem, že přicházejí do míst blažených. Potom, ó, urozený, září na tě známky místa zrození a země, ve které se máš zroditi. K okamžiku tomu váží se rozličná hluboká učení. Soustředěně naslouchej! Když jsi nepochopil pomocí předešlých „stavění tváří v tvář“, pochopíš snad zde, neboť i ti, kteří byli velmi nedbalí v nábožných cvičeních, poznají tato znamení; proto naslouchej!

Pokyny pro obřad konajícího:

Nyní je velice důležité použití metody k uzavírání brány lůna. Musí se tak dít pečlivě. Jsou dva způsoby uzavírání: bytostem, jež mají vstoupiti, zabrániti, aby vstoupily a uzavřítí bránu lůna, kterou by mohly vstoupiti.

METODA, JAK ZABRÁNITI VSTUPU DO LŮNA:

Ponaučení, jak bytosti ve vstupu zabrániti, jsou následující:

Ó, urozený, (*jmenuj jej jménem*) ať jakékoli je tvé ochranné božstvo, klidně medituj o něm jako o zrcadlení ve vodě, viditelném, ale neexistujícím, jako o magicky vyvolaném přeludu. Když žádná zvláštní ochranné božstvo nemáš, medituj buď o milosrdném bohu nebo o mně; maje toto v mysli, medituj pokojně.

Potom dej představovanému tvaru ochranného božstva se rozplynouti a medituj bez jakékoliv myšlenkové formy v prázdném Čirém Světle. Toto je umění velice hluboké, jím nevcházíme více do lůna!

První metoda, jak uzavřít bránu lúna:

Tímto způsobem medituj; avšak, když ani toto by nepostačovalo, aby ti bylo zabráněno vstoupiti do lúna a ty jsi připraven do některého vejíti, potom existuje hluboká nauka o uzavírání bran lúna.

Zde ji vyslechni:

„Když pak, ach Sidpo-bardo ti svítá, chovej v mysli jediné rozhodnutí, a řaď tak dál řetěz dobré karmy; uzavři bránu lúna a nezapomínej na odpor. Toto je čas, kdy vážnost a čistá láska jsou nutné, odlož žárlivost a medituj o guruovi a otci-matce.

Tvámi vlastními ústy zřetelně toto opakuj a živě si upamatuj význam toho a medituj o tom. Je podstatné, aby se toto převedlo do cvičení.

Hořejší učení, „Když pak Sidpa-bardo svítá“ značí, že putuješ nyní v Sidpa-bardu. Známkou toto je, že když se díváš do vody nebo do zrcadla, nespátíš zrcadlení svého obličeje nebo těla; také stín tvé tělo nevrhá. Odložil jsi nyní své hrubé materiální tělo z masa a krve. Toto jsou známky, že se potuluješ v Sidpo-bardu.

V tomto čase musíš bez rozptylování utvářeti jediné rozhodnutí ve své mysli. Vytvoření jediné rozhodnutí je teď velice důležité. Je to, jako bychom řídili běh koně použitím uzdy!

Cokoliv si přeješ, splní se! Nemysli na špatné činy, jež by mohly změnit běh tvé mysli! Vzpomeň si na své duchovní příbuzenství s předčítatelem tohoto Bardo Thedolu. nebo na někoho, od koho jsi obdržel učení, zasvěcení a plnou moc duchovní ke čtení náboženských textů! Setrvávej v konání dobrých skutků! To je podstatné! Nenechej se odvrátit! Hranice mezi výstupem a sestupem je nyní zde. Strpíš-li nerozhodnost třeba jen na okamžik, musíš nésti utrpení po dlouhý čas!

Toho je tem okamžik! Chyť se a drž se jediné cíle! Vytrvale spojuj řetěz dobrých činů!

Nyní je čas, abys bránu lúna uzavřel. „Toho je čas, kdy vážnost a čistá láska jsou nutné“, což naznačuje, že nyní nastal čas, kdy teprve má být uzavřena brána lúna; proto existuje pět metod uzavírání. Dobře toto chovej v srdci!“

Druhá metoda, jak uzavřít bránu lúna:

„Ó, urozený, v tomto čase spatříš vidění spojených mužských a ženských bytostí. Když je uvidíš, buď pamětlivý toho, abys mezi ně nevstupoval! Pozoruj otce a matku jako svého guru a Božskou Matku: medituj o nich a klaň se. Pokorně se cvič ve víře; vzývej je duchovně s velikou vroucností a vypros si slib jejich náboženského vedení.

Jedině tímto rozhodnutím může být lúno s jistotou uzavřeno; avšak když ani tímto není uzavřeno a ty se shledáváš připraveným do něj vejít, tu medituj o Božském guru Otci - Matce jako o ochranném božstvu, nebo o Milosrdném ochranném božstvu a Šakti, a co o nich medituješ, holduj jim duchovními oběťmi! Vypros si jejich přízeň! Tím má býti uzavřena brána lúna.

Třetí metoda, jak uzavřít bránu lúna:

Pakliže není lůno uzavřeno ani tímto a ty jsi připraven v ně vejít, bude ti zde ukázána třetí metoda, jak lze se ubránit příchyllosti a odporu:

Jsou čtyři druhy zrození: zrození ve vejci, zrození v lůně, nadnormální zrození a zrození horkem a vlhkostí. Mezi těmito čtyřmi dle charakteru souhlasí ve vejci a zrození v lůně.

Jak shora řečeno, zjeví se vidění spojených mužských a ženských bytostí. Když člověk v tomto čase vchází do lůna za pocitů příchyllosti a odporu, může se zrodit jako kůň, opeřenec, pes nebo člověk.

Když se někdo chystá zroditi jako bytost mužská, svítá duchu pocit o sobě samém jako o mužské bytosti; vzniká cit silné nenávisti a žárlivosti vůči otci a přitažlivost k matce. Když se někdo chystá zrodit jako bytost ženská, svítá duchu pocit o sobě samém jako o ženské bytosti; vzniká cit silné nenávisti k matce a velké příchyllosti a lásky k otci. Touto podružnou příčinou zakouší nebo když vstupuje na stezku éteru právě v tomto okamžiku, kdy sperma a vejce se chtějí spojit, blaženost současně zrozeného stavu, v kterémžto stavu padá do bezvědomí. Později shledává se uzavřen v oválném tvaru, v embryonálním stavu a když potom z lůna vyjde a oči otevře, shledá se třeba přeměněn do mladého psa! Dříve byl člověkem, avšak nyní, kdy se stal psem, prodělává útrapy v psí boudě; nebo jako prasátko v prasečím chlívku, nebo jako mravenec v mraveništi, nebo jako hmyz, nebo jako červ v nějaké díře, nebo jako tele nebo kůzle, nebo ovečka, z kteréžto podoby není okamžitého návratu. Trpí nemotou, hloupostí a bídnou duševní temnotou a rozličnými mukami. Stejným způsobem může člověk putovati do pekla nebo do světa nešťastných duchů nebo šesti lok a trpí nepomyslitelná muka!

Ti, kdož jsou příliš žádostiví samsarické existence nebo ti jichž srdce se jí nestrachuje - ó, hrůza, hrůza, ó běda! A - ti, kdož neobdrželi žádného učení od guru, padají tímto způsobem do hlubokých propastí samsara a trpí bezmezně a nesnesitelně! Aby tě podobný osud nepotkal, slyš raději má slova a zachovej toto mé učení v srdci!

Zanechej pocitů příchyllosti a odporu a vzpomeň si na některou metodu k uzavření brány lůna, již ti nyní chci ukázati. Uzavři bránu lůna a vzpomeň si na odpor. Toto je čas, kdy vážnost a čistá láska jsou nutné! Jak již řečeno, odlož žárlivost a medituj o guruovi otci-matce!

Máš-li být zrozen jako mužská bytost, bude ti svítati příchyllost k matce a odpor k otci a máš-li býti zrozen jako bytost ženská, příchyllost k otci a odpor k matce spolu se vznikajícím pocitem žárlivosti vůči jednomu nebo druhému.

Pro tuto chvíli existuje hluboká nauka. Ó, urozený, když příchyllost a odpor vznikají, medituj jak následuje:

„Ach, jaké jsem to stvoření se špatnou karmou! Že jsem doposud putoval v samsaru, je následkem mé příchyllosti a mého odporu. Budu-li příchyllost a odpor ještě i nadále pociťovati, budu v samsaru putovati do nekonečna a v oceánu strasti trpěti po drahý čas a klesati ještě hlouběji! Nyní nesmím jednati z příchyllosti a odporu! Běda mi, od nynějška nechci jednati z příchyllosti a odporu!“

Když takto medituješ, rozhodni se pevně setrvati na tomto předsevzetí; v mantrách je řečeno:

„brána lůna bude pouze tím uzavřena!“

Ó, urozený, nedej se odvrátiti! Usměni svého ducha k tomuto jedinému rozhodnutí cílevědomě!

Čtvrtá metoda, jak uzavřít bránu lůna:

Když ani toto lůno neuzavře a člověk je připraven do lůna vejít, má potom být lůno uzavřeno, pomocí učení zvaného „Nepravé a klamné“. O tom má být meditováno, jak následuje:

„Ó, dvojice, matka a otec, černý déšť, nárazy vichru, řinčivé zvuky, lekající přízraky a všechny jevy jsou dle jejich pravé povahy jen klamy. Ať jakkoliv se zjevují, přece není v nich pravdy; všechny látky jsou neskutečné a falešné. Jsou jako sny a přízraky; netrvají, nemají stálosti! Co je platno záviseti na nich! To by znamenalo viděti nejsoucí jako jsoucí! Vše to jsou halucinace našeho vlastního ducha! Duch klamu sám nikdy neexistoval; jak by proto mohly existovat tyto vnější zjevy?

Poněvadž jsem těmto věcem takovým způsobem dosud neporozuměl, považoval jsem nejsoucí za jsoucí, neskutečné za skutečné, klamné za skutečné a putoval jsem tak dlouho v samsaru! Avšak nepoznám-li je ani teď jako přeludy, budu putovat po věky v samsaru a jistě upadnu v bídu rozličných strastí.

Vskutku to vše jsou sny, halucinace, ozvěny, místa Drizanů, přeludy, ve vodě viděný měsíc; nejsou skutečné ani pro okamžik.

Tím, že se cílevědomě držíme tohoto myšlenkového pochodu, víra, že jsou skutečné, obrátí se v niveč a když se to vryje vnitřní kontinuitě vědomí, člověk se obrátí. Když vědění o neskutečnosti hluboko vryje se tímto způsobem, brána lůna bude uzavřena!

Pátá metoda k uzavření brány lůna:

Když přes to vše trvá dále považování zjevů za skutečné, brána lůna není uzavřena a člověk se chystá do lůna vejít, nutno bránu lůna uzavřít meditací o Čirém Světle, což je pátou metodou. Meditace se odbývá následovně:

„Hleď, veškeré látky jsou můj vlastní duch a tento duch je prázdnota, je nezrozený a bez přestání.“

Když takto medituješ, nechej svého ducha spočívat v nestvořeném stavu - jako na příklad když voda je

vлита do vody. Duchu má být dovoleno jeho vlastní, lehké duchovní držení, v jeho přirozené nezměněné poloze, čiré a vibrující. Tím, že udržujeme tento uvolněný nestvořený stav ducha, můžeme být jisti, že brány lůna čtyř způsobů zrození zůstanou uzavřeny, Medituj tímto způsobem, až uzavření úspěšně se odbylo.

Pokyny pro obřad konajícího: Mnoho velice hlubokých nauk pro uzavření brány lůna bylo výše udáno. Je nemožné, aby neosvobodili lidi nejvyšší, průměrné a nejmenší intelektuální schopnosti! Proč je tomu tak? Za první, protože vědomí v bardu, mající nadnormální sílu chápavosti v míře neomezené, rozumí všemu, co je k němu mluveno. Za druhé, poněvadž zde všechny naše schopnosti jsou dokonalé a můžeme slyšet, co k nám je vysíláno. Za třetí, jelikož jsme vytrvale pronásledováni strachem a myslíme s hrůzou: „Co je nejlepší ze všeho?“ a jelikož jsme takto bděle vědomými, slyšíme též vždycky, co je nám praveno. Jelikož je vědomí bez jakékoliv opory,

je lehké je řídit a odejde okamžitě ke každému místu, ku kterému je duch posílá. Za čtvrté je paměť devět krát jasnější než před tím. Dokonce i když člověk byl před tím hloupý, stane se v tomto čase působením karmy intelekt kromobyčejně jasný a schopný meditace, ať již je učený jakkoliv. Proto zní odpověď: je tomu tak, poněvadž má duch tyto vlohy.

Že úkon pohřebních ritů může být účinným, má rovněž tento důvod. Proto má velkou důležitost předčítání Velkého bardo Thedolu. po celých 49 dní (7x7). I když nejsme osvobozeni při jednom „stavění tváří v tvář“, můžeme býti osvobozeni při některém jiném, právě proto jsou nutná tak mnohá rozličná „stavění tváří v tvář“.

Volba brány lůna:

Pokyny pro obřad konajícího: Vzdor tomu existuje mnoho takových lidí, kteří ačkoliv poučení, aby své myšlenky cílevědomě řídili, nebudou osvobozeni pro velkou moc zlých karmických zatemnění a poněvadž nevyklí zbožným skutkům, nýbrž po aeony zvyklí byli na skutky bezbožné. Proto, když brána lůna již dříve uzavřena nebyla, je zde udáno učení též pro volbu brány lůna. Když jsi byl vzýval o pomoc všechny Buddhy a Bodhisattvy, opakuj, že hledáš u nich své útočiště a volaje zemřelého znovu 3x jménem, mluv, jak následuje:

„Ó, urozený (jmenuj jej jménem), naslouchej! Ačkoliv ti nauky „stavění tváří v tvář“, byly poskytnuty, přece jsi jim neporozuměl!

Proto je již skoro čas, jelikož brána lůna uzavřena nebyla, aby jsi přijal nějaké tělo. Vyber si lůno dle tohoto nejlepšího učení! Pozorně naslouchej a podržuj ji v mysli.

Výstražné vise místa znovuvtělení:

„Ó, urozený, nyní objevují se znamení a znaky místa zrození a vol též světadíl.

Máš-li se zroditi ve Východním kontinentu Lypahu, je vidět jezero, okrášlené labutěmi, samečky a samičkami. Nechoď tam! Kdo tam jde, Přichází na kontinent, který sice je vybaven štěstím a pohodlím, avšak nevládne v něm náboženství! Proto tam nechoď!

Máš-li se zroditi v Jižním kontinentu Jambu, spatříš velké okouzlující příbytky. Vejdi tam, když již musíš někam jít!

Máš-li se zroditi v Západním kontinentu Balang-Čedu, spatříš jezero, okrášlené koňmi a klisnami, jež se pasou na březích. Ani tam nechoď, nýbrž vrať se! Ačkoliv je tam bohatství a nadbytek, je to země, kde náboženství nevládne; proto tam nechoď!

Máš-li se zroditi v Severním kontinentu Damin-Janu, spatříš i jezero okrášlené kol dokola stromy nebo na jeho březích pasoucím se dobyt看em, samci a samicemi. I když tam trvá života zásluha, přece je to kontinent, kde náboženství nevládne; proto tam nechoď. Toto jsou výstražná znamení pro přijetí zrození v oněch světadílech. Poznej je a nevstupuj!

Máš-li se zroditi jako déva, spatříš okouzlující chrámy, zbudované z drahocenných kovů. Tam smíš vejít: tedy tam vejdi!

Kdo se má zroditi jako Asura, spatří buď rozkošný les anebo kruhy ohňů, otáčející se opačným směrem. Upamatuj se, že si je nutno ošklivit a za žádnou cenu tam nevcházej!

Máš-li se zroditi mezi zvířaty, objevují se skalní jeskyně a hluboké díry v zemi a mlha. Nevcházej tam!

Máš-li se zroditi mezi Prety, spatříš neutěšené pusté roviny a mělké dutiny, mýtiny v džunglích a lesní houštiny. Kdo tam jde a zrodí se jako Preta, zakusí nejrůznější muka hladu a žízně.

Upamatuj se a oškliv si je a za žádnou cenu tam nevcházej! Vyviň všemožné úsilí, abys tam nevešel!

Kdo se má zroditi v pekle, uslyší následkem špatné karmy zpěvy jako naříkání. Bude nucen tam vejít bez odporu. Objevují se ponuré země, černé a červené domy a černé díry v zemi, po kterých musí jíti. Kdo tam jde, vejde do pekla, kde mu bude snášeti nesnesitelné bolesti horka a zimy a potrvá velice dlouho, než zase odtamtud vyvázne! Nevejdi tam! Bylo řečeno: Vyviň všemožně svoje úsilí, toto je nyní třeba.“

Ochrana před mučícími fúriemi:

„Ó, urozený, přes pocit nelibosti jsi nucen jíti dále, neboť tě ze zadu pronásledují karmické mučící fúrie; mučící fúrie a odejímatelé života, kteří před tebou jsou jako předvoj, vedou tě, v temnotě a karmických orkánech, hluku, sněhu, dešti, krupobití a smrští ledových bouří, vystane ti myšlenka, aby jsi prchnul.

Bázní jat, hledáš útočiště; pozoruješ vidění velikých příbytků, skalních jeskyň, děr v zemi, džungli a lotosových květů, jež se uzavírají za vstupujícím; unikneš tím, že se skryješ uvnitř některého z těchto míst a bojíš se pak vyjít; myslíš: „Vyjítí není teď dobré“. Bojíš se vyjítí, pocituješ přitažlivost k místu útočiště, které je právě lůnem. V obavě, že když vyjdeš, potkají tě děs a hrůza barda a ze strachu, že jim nebudeš moci čelit, skryješ se uvnitř tohoto lůna - a přijmeš nežádoucí tělo a tím i rozličná muka.

To vše znamená, že zlí duchové a rakšasové se rušivě vměšují. Pro tuto chvíli existuje hluboká nauka. Naslouchej a řiď se jí.

V čase, kdy tě pronásledují mučící fúrie a děs a hrůza se dostavuje - představ si buďto Nejvyššího Heruka nebo Haja-Grivu nebo Vaira-Pania nebo jiné ochranné božstvo, máš-li takové, formou dokonalé, obrovského těla, s masivními údy, zlostné a svým zjevem hrůzu vzbuzující, jež může na prach rozdrtit všechny duchy, strůjce zla. Představ si to okamžitě! Vlasy darů a moc jejich milostí oddělí tě od mučících fúrií a získáš sílu zvoliti si bránu lůna. Toto je důležité umění velmi hluboké nauky; proto ji uchovej zcela přesně v mysli!

Ó, urozený, Dhjami a jiná božstva zrozují se mocí samadhi. Pretové a zlomyslní duchové jsou ti, kdož změnili svoje cítění nebo svůj duchovní postoj, mezitím co byli v přechodném stavu a vzali na sebe právě onu podobu, kterou později obdrželi a stali se Prety, zlými duchy a Rakšasy, kteří mají moc měniti svou formu. Všichni Pretové, kteří v prostoru existují, nebesy putují a zlořád způsobují, strašidla 80 000 druhů, stali se jimi proto, že měnili své cítění, zatím kdy dleli na bardové pláni.

Když v tomto čase upamatujeme se na Velký Symbol týkající se prázdna, pak je to nejlepší!

Nemáme-li v tom žádného cviku, cvičme duchovní síly a pozorujme všechny věci jako iluze nebo

Maju! A když by toto bylo nemožné, pak se přece nedejme ničím přitáhnouti! Když se medituje o ochranném božstvu, o velikém Milosrdném, dosáhne se osvícení v Sambhoga-Kaji.

Avšak kdy přece, ó, urozený, vlivem karmy musíš do lůna vejít, bude ti nyní vysvětleno učení o volbě brány lůna. Naslouchej!

Nevstupuj do libovolného lůna, v němž bys mohl naléztí útulek. Jestliže jsi mučícími fúriemi nucen do něho vejít, pak medituj o Hajaprivovi.

Jestliže máš nyní malou nadnormální schopnost předvídání, naučíš se znát všechna místa zrození, jedno po druhém. Vol dle toho!

Jsou dvě možnosti: Přemístění principu vědomí do čisté říše Buddhy a volba nečistých samsarických bran lůna.“

Nadnormální zrození přemístěním do říše ráje:

„Ach, jak strastiplné! Od nespočetných kalp a bezmezného, bezpočátečního času putoval jsem v bahnu samsara až do nynějška. Ó, jak bolestné, že jsem již nedosáhl doposud a před tím osvícení věděním, že vědomí jest já. Toto samsaro se mi nyní hnusí, děsí mne, činí mne nemocným; nyní nadešla hodina, abych se vydal před ním na útěk. Já sám chci jednat tak, abych se zrodil ve Šťastné západní říši u nohou Buddhy Amitabhy, podivuhodně z vnitřku lotosového květu.“

Když tak myslíš, řiď rozhodnutí nebo přání opravdově na onu říši nebo na každou říši, jež si přeješ: Říši převládajícího štěstí nebo Hustě utvářenou říši, nebo na Říši těch s dlouhým vlasem nebo neomezené Vikara Lotosového záření; (*Absolutní čistoty, Dokonalé radosti, Hustého uspořádání nebo Jívového listí, Hora Pótala, Lotosové světlo /v Udjaně/*) nebo řiď své přání na onu říši, po které nejvíc toužíš, v neodchýlitelném úsilí ducha po dosažení cíle. Děláš-li to tak, zrodíš se ihned v oné říši.

Nebo zatoužíš-li po přítomnosti Matreji, po Tušita - nebesích, dosáhneš podivuhodně zrození v lotosovém květu v přítomnosti Matreji, když stejným způsobem řídíš své opravdové přání tam a myslíš: Chci dosáhnout přítomnost Matrejovu v Tušita - nebesích, neboť pro mne uhodila hodina zde v přechodném stavu.

Zrození v lůně: návrat do lidského světa:

Avšak jestliže je nadnormální zrození nemožné a činí-li radost vejít do lůna, nebo je-li ti třeba do lůna vejítí, existuje učení pro volbu lůna nečistého samsara. Naslouchej:

Prohlížeje světadíly nadnormální silou své předvídavosti, vyber si ten, v němž převládá náboženství a vejdi tam!

Má-li býti dosaženo zrození nad hromadou nečistoty, vábí k oné nečistotě pocit, jako by sladce voněla a tím se dosáhne zrození.

Ať by se lůna nebo vidění jevila jakýmikoliv, nepohlížej na ně jakými jsou nebo se jeví, nýbrž nenechávaje se ani přivábiti ani odpuditi, vol dobré lůno! Také zde řiď přání, neboť je důležité je řídití - takto:

„Ach, měl bych se zroditi jako universální císař nebo jako Bráhman, Jako veliký Posvátný Strom, nebo jako syn adepta se siddhickými silami, nebo v neposkvrněné hierarchické linii, nebo v kastě věřícího, vybaven velkou zásluhou, měl bych mít schopnost sloužiti všem žijícím bytostem!“
Co takto myslíš, řiď své přání a vejdi do lůna. V tom čase vysílej vlny milosti a dobré vůle na lůno, do něhož vstupuješ a proměň je tím v nebeský příbytek. Ve víře, že Vítězové a jejich Bodhisattvové deseti směrů a ochranná božstva, obzvláště Velký Milosrdný, propůjčí ti k tomu sílu, modli se k nim a vejdi do lůna.

Když takto volíš bránu lůna, není vyloučen omyl: vlivem karmy mohou se dobrá lůna zdáti špatnými a špatná dobrými; takový omyl je možný. Poněvadž v tomto čase je důležité umění, čin pak následující:

I když lůno zdá se dobrým, nenechej se přitáhnouti; když se zdá špatným, nenechej se odpuditi. býti prost přichylnosti i odporu, býti prost přání vzíti nebo se vystříhati, vejíti ve smýšlení naprosté nestrannosti - to je nejvyšší umění! S výjimkou mála těch, kdož měli něco praktických zkušeností v psychickém vývoji, je nesnadné zbaviti se zbytků zlých sklonů.

Pokyny pro obřad konajícího: *Proto ti, kdož se nemohou vzdáti přichylnosti a odporu. Lidé slabé mentality a se špatnou karmou, lehce naleznou útulek mezi zvířaty. Prostředek, jak bychom zemřelého od toho odvrátili je, že jej opětovně voláme jménem takto:*

Ó, urozený, když se nemůžeš zbaviti přichylnosti a odporu a neznáš umění volby lůna, vzývej Vzácnou Trojici a utíkej se k ní, ať se ti zjevují vidění jakékoliv. Modli se k Velikému Milosrdnému! Jdi vzpřímen!

Poznej se v bardu! Odlož veškerou slabost a přichylnost k svým synům, dcerám, a všem příbuzným, jež jsi za sebou zanechal; nemohou ti nijak prospěti! Kráčeji bílou světelnou stezkou děvů nebo žlutou světelnou stezkou bytostí lidských; vejdi do velikých příbytků ze vzácných kovů a do rozkošných zahrad.

Pokyny pro obřad konajícího: Opakuj tuto řeč zemřelému 7x. Pak by měly býti předneseny: „Vzývání Buddhů a Bodhisattvů“, „Stežka dobrých přání, jež chrání před strachem v bardu“, „Základní slovo barda“ a „Záchrance barda“. Musí býti 3x čteny. „Thedol“, který osvobozuje celou tělesnost, měl by býti také přečten. Potom by měl býti také čten „Ritu, který sám sebou osvobozuje pomocí zvyku“.

Závěr

Když se toto čte přesně, mohou věřící, kdož v porozumění pokročili nejlépe uskutečniti přemístění v okamžiku smrti. Nemají zapotřebí procházeti přechodným stavem, nýbrž dokonají na Veliké Kolmé Stezce. Jiní, kdož byli poněkud méně cvičeni v duchovních věcech, zamíří vzhůru, jakmile v okamžiku smrti poznají v Čenjid-bardu Čiré Světlo. Ti, kdož jsou ještě níže než tito, budou osvobozeni dle svých zvláštních schopností a karmických spojů, jakmile jim zasvitne jedno nebo

druhé z Pokojných nebo Hněvivých božstev během následujících dvou týdnů, když meškají v Čenjid-bardu.

Ježto existují různé body obratu, mělo by být dosaženo osvobození poznáním u některého z nich. Avšak ti, kdož mají karmické spoje příliš slabé a jejichž zatemnělost je následkem špatných činů příliš velká, musí hlouběji putovati do Sidpa-barda. Avšak, protože existuje tolik „stavění tváří v tvář“, jako na žebříku příček, mělo by při jednom nebo druhém být dosaženo osvobození poznáním. Avšak ti, kdož mají nejslabší karmické spoje a nepoznávají, dostanou se pod vliv hrůzy a strachu. Pro ně jsou nauky různého stupně k uzavírání bran a volbě lůna; a u jedněch nebo u druhých z nich, měly by být pochopeny metody představovací; jejich neomezené výhody a přednosti měly by být použity k pozvednutí vlastního stavu! Dokonce i ti nejnižší, které co do pořadí, možno srovnati s zvířaty, stanou se schopnými odvrátiti se od vstupu do béd tím, že získají dar dokonale vybaveného a osvobozeného lidského těla, setkají se v příštím zrození s guruem, přítelem, bohatým na ctnosti a tak dosáhnou zachraňujícího zaslíbení!

Když někoho tato nauka zastihne, zatím co on v Sidpa-bardu mešká, pak je možno tyto srovnati se spojením dobrých skutků, podobně jako kdyby se vložila roura do prasklého místa porouchaného vodovodu.

Není možné, aby nebyli osvobozeni ti, kdož mají špatnou karmu, jakmile toto učení uslyší a poznají. Proč je tomu tak? Proto, že tehdy, kdy tu jsou všechna pokojná a hněvivá božstva, aby člověka přijala, a kdy jsou tu také Marové a Přerušovatelé, aby i oni člověka přijali, pouhým slyšením této nauky obracíme svůj názor a dosahujeme osvobození; neboť neexistuje tělo z masa a krve, na které by bylo spolehnutí, ale tělo duchovní, jež je lehce ovlivňovatelné.

Putující bardem v jakékoliv formě, slyšíme a přicházíme, neboť vlastníme malý smysl nadnormálního vnímání a předvídavosti; tím že se okamžitě upamatováváme a chápeme, může být duch proměněn nebo ovlivněn! Proto je zde toto učení k velikému prospěchu! Podobá se mechanismu praku. Je jako velký dřevěný trám, který by ani 100 lidí neuneslo, jež však položen na vodu, může být tažen kamkoliv.

Proto se přiblíž těsně k tělu toho, jenž se s tímto životem rozloučil a to vše vtiskuj duchu zemřelého vždy znovu a znovu, až z nosních dírek začne vytékati krev a žlutá tekutina. V tomto čase tělo nemá být rušeno! Pravidla jsou tato: ať není kvůli zemřelému zabito žádné zvíře, ať v blízkosti mrtvého těla nepláčou příbuzní! Dej rodině zemřelého vykonávati ctnostné skutky dle možnosti daleko.

Též jinými cestami může být zemřelému nebo umírajícímu vykládáno toto Veliké Učení Bardo Thedolu., jakož i jiné náboženské texty. Když je toto učení připojeno „k Vůdci“ a spolu s ním odříkáváno, je velice účinné. Také jinými způsoby ještě mělo by být odříkáváno tak často, jak jen možno. Slova a význam měl by každý se naučit znáti zpaměti; a když smrt je neodvratná a

příznaky rozpoznány, má se člověk - pokud mu to síly dovolují - sám sobě odříkávati a o jejich významu přemýšleti. Když to síly nedovolují, tu má nějaký přítel knihu čísti a živě to vtiskovati. Bez pochyb to osvobozuje!

Učení osvobozuje, jakmile je uvidíme, aniž bychom potřebovali meditace nebo sadhamy; toto hluboké učení osvobozuje, když je slyšíme nebo vidíme! Tato hluboká nauka osvobozuje Tajnou stezkou i ty, kdož mají špatnou karmu! Neměli bychom zapomínati významu a slov, i kdyby sedm žíznivých psů nás pronásledovalo!

Touto vybranou naukou dosahujeme osvícení v okamžiku smrti. Ani Buddhové všech Tří časů hledající, nenašli by nauku, jež by tuto předčila.

Hluboké srdeční krůpěje nauky o bardu, zvané Bardo Thedol, který vtělené bytosti osvobozuje, jsou tímto skončeny.

KONEC

.....

Gaia 2010, www.slovakweb.eu